

Der har været forskellige nuancer, men der har trods alt været en glædelig enighed om, at vi skal have alle tråde redet ...

Første næstformand (Svend Auken):

Undskyld, men der skal være betydelig mere ro i salen. Folketinget er i gang med en meget spændende debat, som alle medlemmerne burde høre efter. Hvis de ikke kan det, bør de i hvert fald tillade andre, at de kan høre efter

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil lige gå lidt tilbage i talen.

Der har været en glædelig enighed om, at vi skal have alle tråde redet ud i denne sag gennem en uvildig undersøgelse. Det har Dansk Folkeparti kæmpet for de sidste 3 år. Og alle, der kender lidt til denne her sag, ved, hvor ofte man er løbet mod systemmuren.

Nu mener jeg, at vi er nået til den milepæl, der ligger i at få forslaget til vedtagelse udmøntet af ministeren. Det er utrolig vigtigt, at vi fra Folketingets side får de relevante informationer om de konkrete tiltag, som ministeren agter at foretage sig, ikke mindst med hensyn til det kommissorium, som en uvildig undersøgelse skal hvile på. Det er uhyre vigtigt, at dette kommissorium formuleres korrekt.

Som noget helt essentielt er jeg meget glad for, at der er bred enighed om, at barmarksværkernes nuværende og fremtidige økonomi skal sikres. Som jeg har været inde på, skal det, som jeg vil kalde skyttegravskrigen om oliereferenceprisen og de parametre, der indgår i Energistyrelsens beregningsmodeller og kriterier for udbetaling af støtte midler, ophøre.

Jeg hører med glæde, at ministeren er enig i, at vi skal se at få parterne op af skyttegravene og ind til forhandlingsbordet som ligeværdige parter. Og så regner jeg med, at ministeren derefter kommer til Folketinget med de forhandlingsresultater, der er blevet taget stilling til parterne imellem, således at vi kan finde de varige løsninger, som vi alle efterlyser.

Som sagt tror jeg, at vi er kommet et langt skridt fremad med den debat, der har været her i dag. Nu er det så op til os som politikere med alle midler at leve op til de intentioner, der ligger i vores forslag til vedtagelse, således at de mange tusinde varmemeforbrugere i barmarksværksområderne forhåbentlig kan genvinde lidt af den tiltro, de har mistet til det politiske system i forbindelse med denne sag, som har kostet dem så dyrt.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 90 af Aase D. Madsen (DF), Helga Moos (V), Helle Sjelle (KF), Martin Lidegaard (RV) og Bodil Kornbek (KRF) (se side 7944) vedtoges enstemmigt med 98 stemmer.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 89 af Keld Albrechtsen (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Kl. 13.30

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 43:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at bremse rekrutteringen til rockergrupper eller kriminelle miljøer relateret hertil?«

Af Morten Bødskov (S), Lissa Mathiasen (S) og Frode Sørensen (S).

(Forespørgslen anmeldt 18/2 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/2 2003).

Begrundelse

Morten Bødskov (S):

Det er et meget alvorligt problem, der er baggrunden for Socialdemokratiets ønske om denne forespørgsel i dag.

Igennem snart mange år har vi kendt til rockerklubber, masser af lokalsamfund lever daglig i frygt for og utryghed med rockernes tilstedeværelse. Langt de fleste rockere er ekstremt kriminelle, de er velorganiserede, men de er også med i et meget, meget lukket miljø.

At optagelseskriterierne og hermed rekrutteringerne til miljøet er hårde er en ganske kendt sag. Politi, Told og Skat og kommuner gør en brav indsats, men meget kan sagtens gøres bedre her.

Det nye og det, der er til debat i dag, er fremvæksten og eksplosionen af supportergrupper

til rockergrupperne. Hells Angels og Bandidos, som er de to dominerende rockergrupper herhjemme, skønnes at have ca. 60 supportafdelinger med ca. 800 medlemmer fordelt over hele landet. At de er lærenemme, fremgår af Rigspolitiets notat om rockerkriminalitetens omfang. Det er drab, vold, narkotika- og formueforbrydelser, vold eller trusler mod offentligt ansatte og overtrædelse af våbenloven. Listen er lang og ekstrem. Kriminaliteten her er i sig selv alvorlig.

Hvad der ikke skal lykkes for de her notoriske kriminelle netværk, er at rekruttere nye unge til deres organisation. Desværre tyder flere observationer på, at dele af rockermiljøet er ganske godt i gang med at rekruttere andre unge til deres netværk. Det skal stoppes. Det må ikke lykkes for dem. Midlet er et tættere samarbejde imellem politi, Told og Skat, kommuner og andre om bekæmpelsen af rockerkriminaliteten.

Noget meget vigtigt er også, at vi tilrettelægger en ambitiøs politik for, hvordan kriminaliteten forebygges, således at vi sikrer, at rockerne ikke lykkes med deres nuværende forehavende, nemlig at rekruttere andre nye unge til deres miljø.

Forebyggelse af kriminalitet virker, og beviserne er ganske mange. En helt central årsag til, at Danmark er et trygt land at leve i med en lav kriminalitet, skal netop findes i mange af de initiativer, der er blevet taget på forebyggelsesområdet her i Tinget, og særlig de initiativer, som blev taget under den tidligere SR-regering op igennem 1990'erne.

Vi satte voldspakker i værk, vi satte ungdomssanktion og udviklingsprojekter i gang, og en omfattende indsats over for utilpassede unge er i gang – alle eksempler på, at det forebyggende arbejde var centralt placeret i den tidligere regerings periode. Desværre synes vi at se nu, at den selv samme politiske vilje mangler.

Det er et alvorligt problem, vi står med. Nye rockerklubber blomstrer op i landet. Vi kan se, at der er tegn på, at de forsøger at rekruttere i miljøer, hvor kriminaliteten ikke er en fast del af hverdagen.

Det er vigtigt, at det bliver stoppet. Og det er det, der er årsagen til, at Socialdemokratiet har rejst denne forespørgsel. Vi vil gerne vide, hvilke initiativer regeringen agter at tage for at bremse rekrutteringen til rockerklubber eller kriminelle miljøer relateret hertil.

Besvarelse

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at takke initiativtagerne, ikke mindst hr. Morten Bødskov, til debatten her i dag, da vi her får en lejlighed til mere bredt at drøfte indsatsen mod rockerkriminaliteten.

Jeg vil også godt sige, at jeg er meget enig i, at initiativer over for rekrutteringen til rockermiljøet er et centralt led i denne indsats. Denne holdning ligger også bag en række af de mange initiativer med henblik på at effektivisere indsatsen mod rockerne, der er taget i det sidste år.

Jeg har i går fremsat et lovforslag om nye initiativer til bekæmpelse af rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet. Lovforslaget indeholder bl.a. en ændring af agentreglerne i retsplejeloven. Herudover indeholder lovforslaget nye regler om adgangen til at hemmeligholde identiteten på visse polititjenestemænd, der afgiver forklaring i retten. Og det foreslås at begrænse forsvarerens og tiltaltes adgang til aktindsigt for bl.a. at beskytte anonyme meddelere.

Lovforslaget indeholder også bestemmelser om udvidet adgang til konfiskation i bl.a. narkotikasager og forslag til ændring af retsplejelovens regler om telefonaflytning m.v., så det bl.a. bliver muligt at anvende telefonaflytning m.v. ved efterforskning af bagmænd til prostitution. Endelig indeholder lovforslaget forslag om udvidet adgang til at aflytte internetkommunikation m.v.

Kl. 13.35

Jeg håber på en hurtig behandling af lovforslaget her i Folketinget, så vi allerede i denne folketingssamling kan give politiet nye og effektive værktøjer i efterforskningen af rockerkriminaliteten.

Rigspolitichefen og politimestrene igangsatte i juli sidste år efter aftale med mig et omfattende arbejde med det formål at styrke indsatsen mod rockerkriminalitet.

Det førte til, at Rigspolitichefen i september 2002 kunne fremlægge en plan for en intensiv retsindsats mod rockernes kriminalitet. Planen indebærer en prioritering og intensivering af den politimæssige indsats over for rockere, både på det efterforskningsmæssige og det ordensmæssige område. Der er samtidig lagt vægt på at styrke det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde mellem myndighederne i den fælles indsats mod rockerne.

Rigspolitichefen har netop udsendt en redegørelse om status for bekæmpelse af rockerkriminalitet, som jeg vil vende tilbage til senere.

Herudover har der som bekendt været tæt kontakt til kommunerne om den fælles indsats mod rockerne. Kommunernes Landsforening har i den forbindelse bedt kommunerne pege på, hvilke behov og muligheder de ser for en forstærket indsats på området. På baggrund af kommunernes tilbagemelding har jeg allerede nedsat en tværgående arbejdsgruppe, der har til opgave at udarbejde en vejledning om myndighedernes adgang til at udveksle oplysninger i den koordinerede indsats over for rockernes kriminalitet. Herudover skal arbejdsgruppen vurdere behovet for lovinitiativer på området.

Som jeg allerede nævnte indledningsvis er jeg helt enig med forespørgerne i, at det ikke er nok at styrke efterforskningen og retsforfølgningen af rockerrelateret kriminalitet og at sikre et styrket myndighedssamarbejde i forbindelse med denne del af indsatsen mod rockerne. Vi skal samtidig gøre alt, hvad vi kan, for at forebygge tilgangen af nye medlemmer til rockergrupperne, hvis vi for alvor skal komme dette problem til livs. Det er en problemstilling, som regeringen er opmærksom på, og det er en problemstilling, som også Rigspolitichefen, landets politimestre og kommunerne er meget opmærksomme på.

Indsatsen over for unge med henblik på at forebygge, at de søger tilknytning til kriminelle bander og uhensigtsmæssige grupperedninger, er jo en indsats, som har været prioriteret højt i mange år. Det er et område, som igennem flere år har været omfattet af systematisk politimæssig overvågning, hvor der er fastlagt overordnede strategier for indsatsen, som implementeres i det arbejde, der lokalt udføres over for utilpassede unge i de enkelte politikredse. Det handler om at få identificeret de unge med risikoadfærd og om hurtigt at iværksætte de nødvendige fælles indsats, bl.a. gennem SSP-samarbejdet.

I politiets plan for den intensiverede indsats mod rockermiljøet indgår det som et vigtigt element, at der sikres en bredt funderet samfundsmæssig indsats, herunder i lokalsamfundene, for at forhindre tilgangen til rockermiljøet og for sikre en generel afstandtagen fra rockermiljøet.

Rigspolitichefen har i forbindelse hermed i planen for den intensiverede indsats netop peget på, at strategien for det intensive tilsyn med utilpassede unge eller elementer heraf med fordel kan anvendes over for rockerstøttegrupper-

nes medlemmer, måske navnlig over for de mere løst tilknyttede personer.

I planen peges herudover på vigtigheden af en bred samfundsmæssig indsats, herunder i lokalsamfundene, som kan medvirke til at gøre det klart for de pågældende unge, at de er på vej ind i et kriminelt miljø, hvis adfærd ikke er samfundsmæssigt acceptabel, og som det er svært at komme ud af.

Over hele landet er der nu iværksat initiativer med henblik på at forebygge rekruttering til rockergrupperne, og indsatsen er bl.a. i fokus i det lokale SSP-samarbejde mellem de sociale myndigheder, skolerne og politiet. Det fremgår bl.a. af den undersøgelse af indsatsen vedrørende den rockerrelaterede kriminalitet, som Kommunernes Landsforening har udarbejdet.

Undersøgelsen viser bl.a., at der i mange år har eksisteret et bredt og tæt samarbejde mellem politiet og kommunerne via SSP-samarbejdet, og det ser ud til, at alle kommuner har haft særlige drøftelser eller har taget særskilte initiativer i forbindelse med den rockerrelaterede kriminalitet, herunder initiativer, der har til formål at forhindre en yderligere rekruttering af unge til rockergrupper og supporters.

Af Rigspolitichefens rapport af 11. april om status i bekæmpelsen af rockerkriminalitet fremgår det således også, at man i politikredsene har sat fokus på rekrutteringsproblematikken, bl.a. i SSP-regi. Forebyggelsen af rekruttering er samtidig et element i politiets indsats i restaurationsmiljøet og i indsatsen over for hashklubber, som i vidt omfang skønnes at have tilknytning til rockermiljøet.

Som led i det styrkede samarbejde mod rockerne samarbejdes der herudover om udarbejdelse og formidling af såkaldte hvidbøger eller drejebøger, bl.a. for den præventive indsats, for at forebygge rekruttering.

Kl. 13.40

I den forbindelse kan jeg samtidig oplyse, at Kommunernes Landsforening i næste måned afholder en konference om bekæmpelse af rockerkriminalitet, hvor vi bl.a. skal se på indsatsen for at forhindre rekruttering til rockergrupperne, og hvor de nævnte drejebøger er på dagsordenen. Ud over kommunerne er bl.a. en række politikredse, Socialministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Told og Skat og Retsudvalget inviteret til konferencen, så jeg regner med, at vi kan få en frugtbar drøftelse af problemstillingen.

Jeg kan i øvrigt nævne, at Det Kriminalpræventive Råd netop i to publikationer har sat fo-

kus på forholdet mellem dårlig trivsel i skolen og kriminalitet. Det er en meget vigtig problemstilling også i relation til rockerrekruttering, for der er ingen tvivl om, at børn, der bliver marginaliseret i skolen, utrolig tit også bliver marginaliseret senere i livet. Det er netop den type unge mennesker, som bliver tiltrukket af rockergrupperne.

Herudover vil jeg nævne, at regeringen har nedsat en ministergruppe om lov og orden for unge. Ministergruppen overvejer bl.a. spørgsmålet om rådgivning af kommuner og andre lokale aktører om egnede metoder og samarbejdsformer i den forebyggende indsats over for utilpassede og kriminalitetstruede unge og bandenetværk.

Endelig vil jeg nævne, at det er besluttet at gennemføre en studietur til Tyskland med deltagelse af embedsmænd fra Justitsministeriet, politiet og anklagemyndigheden. I Tyskland har man også brede erfaringer med rockerproblemet, og der er i enkelte delstater nedlagt forbud mod bestemte rockergrupper.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at regeringen ikke har taget nærmere stilling til mulighederne for og hensigtsmæssigheden af at søge gennemført et forbud imod en eller flere rockergrupper. Det er en problemstilling, som rummer mange vanskelige aspekter, både på det politifaglige og på det mere principielle plan. Men vi mener, at i denne her fase er der altså behov for, at vi tilvejebringer yderligere oplysninger og inspiration som grundlag for regeringens løbende overvejelser på området.

Der er med andre ord inden for det sidste år taget en række initiativer med henblik på bekæmpelsen af rockernes kriminalitet og rekruttering af unge til rockermiljøet. Som led heri er en række nye initiativer i øjeblikket ved at blive iværksat, bl.a. ved udarbejdelse og formidling af drejebøger for indsatsen.

På den baggrund synes jeg, at det på nuværende tidspunkt vil være mest hensigtsmæssigt, hvis vi såvel centralt som lokalt følger op på at drøfte det arbejde, der allerede er iværksat, før vi tager stilling til, om der er behov for yderligere initiativer på området.

Samtidig vil jeg gerne endnu en gang understrege, og det håber jeg også er fremgået af mine bemærkninger, at jeg er meget enig i den holdning, der ligger bag forespørgslen i dag, og derfor også hilser debatten velkommen.

Forhandling

Morten Bødskov (S):

Det er helt fair, at justitsministeren ønsker at diskutere det her emne i en bredere forstand.

Jeg synes, at en pæn del af det, der blev sagt, sådan set ikke var om det, det handler om. Der var meget lidt om forebyggelse, og det her handler om forebyggelse. Det har intet som helst at gøre med forbud eller andet eller for den sags skyld, hvad KL gør. Det, der er ønsket en forespørgsel om, er, hvad regeringen vil gøre. Det er det, der er pointen, og det er det, jeg ønsker at fokusere på.

Vi står med et meget alvorligt problem. Vi har igennem længere tid kendt til de traditionelle rockerklubber, deres hårdhed, deres kriminalitet og den utryghed, de skaber i masser af lokalsamfund. Det nye er som sagt, som jeg sagde i min begrundelse, fremvæksten af supportergrupper rundtomkring, og at de er lærenemme. Det fremgår af adskillige notater, som er kommet fra Rigspolitichefen.

Problemet er altså ganske klart og meget tydeligt, at der er ret mange forholdsvis unge personer, som er velorganiseret i et ekstremt miljø og er ekstremt kriminelle. Det er selvfølgelig i sig selv et alvorligt problem, og det skal stoppes, men hvad værre er, er, at meget tyder på, at de her grupper er i løbende kontakt med og aktivt forsøger at rekruttere unge fra andre miljøer, hvor kriminaliteten endnu ikke har groet sig fast, hvor det endnu ikke er en fast del af de unges hverdag.

Forsøget på at rekruttere sympatisører til netværk er det, der er til debat i dag, og det er det, vi gerne vil vide, hvad regeringen vil gøre for at bremse.

I Socialdemokratiet mener vi, at der er behov for flere tiltag og et tættere samarbejde mellem myndigheder, lokalsamfund og familier, således at den her rekruttering stopper.

Der er ingen grund til at skjule, at baggrunden for den her forespørgsel er, at vi ikke mener, at regeringen gør det godt nok. Regeringens generelle økonomiske politik og en række uforklarlige politiske prioriteringer risikerer at forværre problemerne. Samtidig er det et åbent spørgsmål, hvorfor der nu i mere end et halvt år ikke har været tilstrækkelig debat. Hvorfor har vi ikke haft en diskussion om den rapport, som i mere end et halvt år har ligget i Justitsministeriets regi, om grupperelateret kriminalitet i Danmark?

Kl. 13.45

Denne her rapport dokumenterer sort på hvidt, at der er problemer, at den er gal. Vi har i Socialdemokratiet gentagne gange advaret mod konsekvenserne af regeringens politik for at nå målet: at unge ikke havner i kriminalitet.

Regeringens økonomiske politik betyder, at kommunerne gennemfører dramatiske besparelser, som forringer deres sociale forebyggende arbejde. Besparelserne på det beboersociale område er en katastrofe. For ganske små midler fik man en meget stor indsats, når det handlede om det forebyggende arbejde, endog med en ganske stor effekt.

At regeringens politik også, når det handler om det beboersociale arbejde, er fejlagtig, dokumenteres af den førnævnte rapport om gadebanderne i Danmark. Den siger sort på hvidt, at de unge, der har størst risiko for at havne i kriminalitet, kommer fra de mest nedslidte boligområder i Danmark.

I Socialdemokratiet er vi alvorlig bekymrede for konsekvenserne af regeringens nedskæringer. Hvis forebyggelsen skal styrkes, så er det vores opfattelse, at regeringen skal ændre sin politik. Nedskæringer på byfornyelse og det beboersociale arbejde må stoppe; de hårdest belastede folkeskoler skal have et løft. Det er vores opfattelse, at SSP-samarbejdet skal evalueres og forstærkes. Samtidig er det vores opfattelse, at nærpolitiet skal styrkes og også evalueres.

Der er ingen tvivl om, at forebyggelse virker. Og det er Socialdemokratiets holdning, at hvis regeringen er klar til at ændre kurs, så er Socialdemokratiet også klar til at støtte ethvert fornuftigt initiativ, der kan sikre, at børn og unge ikke havner i kløerne på rockerne.

På den baggrund skal jeg på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at rockere og deres supportere og det kriminelle miljø omkring disse udgør en alvorlig risiko for mange unges fremtid, pålægges regeringen at styrke det kriminalpræventive arbejde ved

- at styrke indsatsen over for unge på vej ud i en kriminel løbebane ved at evaluere og opprioritere SSP- og SSP+-samarbejdet,

- at forstærke det beboersociale arbejde i landets hårdest belastede boligområder,
 - at tilbyde fritidsaktiviteter ved betryggende træner- og lokaleforhold,
 - at sikre, at antallet af praktikpladser øges,
 - at udvide brugen af ungdomskontrakter,
 - at sikre, at det nødvendige antal socialpædagogiske behandlingspladser er til stede til utilpassede unge, og
 - at styrke den samlede politiindsats, herunder opprioritering af nærpolitiet, af politiets samarbejde med andre myndigheder og af politiets bidrag til konfliktløsning.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 91).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er foreløbig to korte bemærkninger til hr. Morten Bødskov. Den første er fra hr. Helge Adam Møller, og efter ham er det hr. Jørn Dohrmann.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Morten Bødskov sagde, at den gamle regering gjorde meget for at bekæmpe rockerkriminaliteten. Det er rigtigt. Det gjorde den. Og den havde også en vis succes. Men jeg må konstatere, at for halvandet år siden, den 27. november 2001, kom der en ny justitsminister, en konservativ justitsminister. Og siden hen er indsatsen jo blevet mere end fordoblet.

Aldrig nogen sinde i danmarkshistorien har der været så mange nye og effektive tiltag til at bekæmpe rockerkriminaliteten. Og aldrig nogen sinde har der været så mange rockere fængslet, som der er i dag den 24. april. 165 sidder nu bag tremmer, en markant stigning i forhold til den gamle regering.

Vi har fået gennemført en række forslag, som markant bekæmper rockerkriminaliteten: mulighed for anonyme vidner til at fortælle, hvad de ser, langt bedre samarbejde mellem skattemyndighed og social myndighed og politi. Rigspolitichefen har lavet en ny indsatsplan den 25. september sidste år, og i går fremlagde den konservative justitsminister en ny lang række tiltag til at bekæmpe kriminalitet.

Jo, den gamle regering gjorde det godt. Den nye gør det dobbelt så godt.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil også godt sige, at den tidligere regering da har gjort noget, men jeg synes ikke, at det er nok, hvad den tidligere regering har gjort. Jeg synes også godt, den nye regering kunne gøre noget mere på det her område.

Jeg tænker bl.a. på rygmærker. Kunne man ikke gøre ligesom i Hamburg, hvor man egentlig har forbudt nogle af de her rygmærker? Lad os se nogle tiltag på det her område.

Hvad med f.eks. de borgmestre, Socialdemokratiet har til at sidde rundt i landet? Kunne man ikke få dem til at bruge planloven noget mere til bl.a. at forbyde skiltning på rockerborger?

Det ville i hvert fald være en start at få nogle af de her ting pillet ned og få rockerne til at flytte ud af byerne og dermed også komme væk fra de unge mennesker, som de kan rekruttere nye folk fra.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil sige til hr. Helge Adam Møller først, at det jo sådan er en evigt tilbagevendende seance, at hver eneste gang man forsøger at påpege et problem på det her område med regeringens politik, så blæser hr. Helge Adam Møller det op og siger, at den tidligere regering ikke gjorde noget, og at den nuværende har fordoblet hele indsatsen. Årsagen til temperamentet kunne jo hænge sammen med, at hverken justitsministeren eller hr. Helge Adam Møller kom ind på det, det egentlig handler om.

Det her er jo ikke rockere, vi diskuterer. Det er jo ikke flere efterforskningsmidler. Det er jo ikke et tættere samarbejde mellem myndigheder og andet. Det her handler om, hvordan vi sikrer, at de unge, som er i gang med småkriminalitet, ikke havner i klørne på rockerne. Det er det, der er pointen.

Når nu hverken hr. Helge Adam Møller eller justitsministeren i tilstrækkelig grad kommer ind på det her tema, kan jeg kun se det som et udtryk for, at man ikke har nogen politik. Det er jo det, der er pointen.

Det er jo ikke, hvad KL gør. Det er jo heller ikke, at man fremlægger et Stop volden-oplæg, som jo, da vi diskuterede det, blev karakteriseret som relativt tyndt. Det er jo ikke det.

Det her handler om, hvad regeringen er klar til at gøre, når det gælder om at sikre, at de unge, som er på vej ind på den kriminelle løbeba-

ne, ikke kommer ind på den og havner i klørne på rockerne. Det er det, vi mangler svar på.

Derfor er der sådan set ikke nogen grund til at hidse sig sådan op. Kunne vi bare få et svar på det, så kunne vi få en dybdegående debat om det her meget vigtige tema, som jeg tror bekymrer rigtig mange: at der i særlig hårdt belastede boligområder er alvorlig risiko for, at unge, der er på vej ind på en kriminel løbebane, havner i kriminalitet. Hvorfor? Jo, fordi rapporter viser, at rockere og deres supportere er i gang med at rekruttere fra de her miljøer.

Så lad være med at stå og kaste os det her i hovedet. Jeg kunne såmænd godt holde et langt foredrag om, hvad vi har gjort. Det gider jeg ikke. Jeg vil bare gerne høre, hvad regeringen har tænkt sig at gøre for at forhindre, at de her unge, som ikke skal havne i kriminalitet, heller ikke havner der.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Se, jeg skældte jo ikke ud på den tidligere regering og sagde, at den tidligere regering ikke gjorde noget, for jeg synes faktisk, det var et af de retspolitiske områder, hvor den gamle regering gjorde mest og også mest effektivt. Jeg synes, der var mange andre områder, der var meget svagt repræsenteret. Her gjorde man ganske meget. Det var godt, og det startede jeg med de første 17 sekunder.

Derefter sagde jeg bare, at så synes jeg, det er endnu bedre, at der er kommet en ny regering, som oven i det, den gamle regering havde gjort, har gennemført alle de ting, som manglede. Det er man jo i gang med, hvis man ikke allerede har gjort det.

Så siger hr. Morten Bødskov, at vi ikke kommer ind på det, forespørgslen handler om. Den handler om, hvordan man vil bremse rekrutteringen til rockergrupperne. Den bedste måde at bremse rekrutteringen er simpelt hen at udradere rockergrupperne.

Hvis der ikke findes nogen Hells Angels, hvis der ikke findes nogen Bandidos, hvis de enten er opløst eller de sidder i fængslerne alle sammen, så er der heller ikke noget at rekruttere til. Det er derfor, regeringens politik og den konservative politik er at fjerne basis for rekruttering.

Hvis der ikke findes noget, der hedder Brøndby eller FC København, så kommer der heller ingen små drenge og melder sig ind i Brøndby og FC København, skulle jeg hilse og

sige. Så melder de sig ind i andre fornuftige klubber, ligesom de to.

Lad mig så lige sige som det sidste...

Første næstformand (Svend Auken):

Nej, det må vente til næste gang.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan konstatere, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål til hr. Morten Bødskov, om rygmærker skal være tilladt. Jeg mener ikke, de skal være tilladt til brug, når rockere kører rundt i det danske land eller samles i bestemte borge.

Jeg mener heller ikke, jeg fik svar på det med, at man skulle bruge planloven angående skiltning. Hvorfor skal de her rockerborge stå og lyse op ligesom store reklameskilte i de forskellige byer? Hvorfor ikke bruge de socialdemokratiske borgmestre, der sidder rundtomkring, til ligesom at få dem lukket ned, få dem gjort uinteressante, så de unge mennesker ikke ligesom søger tilflugt til de steder, hvor de kan handle med alt muligt?

Jeg mener, at hr. Morten Bødskov egentlig bør kunne svare på det ganske kort og præcist.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Og hr. Morten Bødskov kan sagtens svare på det. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti også kan finde det her oplæg på Socialdemokratiets hjemmeside; hvis de gerne vil finde det. Det hedder »Nul tolerance over for rockerkriminalitet«. Et af punkterne er, at vi er klar til at undersøge mulighederne for rent faktisk at forbyde rockerklubber, og det forbud indbefatter også, at rygmærker og andet vil blive ulovlige. Det står i det her oplæg fuldstændig rent, og det kan hr. Dohrmann tjekke, hvis han vil.

Angående borgmestre rundtomkring er nogle af de mest aktive borgmestre på det her felt socialdemokratiske borgmestre. De har sluttet sig sammen på tværs af kommunegrænser og skrevet både det ene og det andet og det tredje om det, og de er meget aktive. De bruger planloven, og den er jo allerede mulig at bruge i dag. De kan hive de her skilte ned, de kan fjerne de der overvågningskameraer, som rockerne stiller op. Der er alle muligheder for det. De er helt på det rene med det. Det gør de, og de bruger det allerede i dag.

Til hr. Helge Adam Møller er der vel bare det at sige, at o.k. indrømmet, det var meget godt med en indrømmelse fra hr. Helge Adam Møller af, at han ikke kritiserede den tidligere regerings politik. For sandheden er jo rent faktisk, at den tidligere regering tog fat, fik lavet en rockerlov. Jeg tror, der er mange, der kan huske, at den rockerborg, som lå i Polensgade lidt længere ude på Amager, blev lukket. Den blev jævnet med jorden, og årsagen til det kender vi alle sammen: Det var den rockerlov, som den tidligere regering stod i spidsen for.

Men det, der er pointen og det, som jeg stadig væk mangler fra hr. Helge Adam Møller, er, at man forsøger at forholde sig til det, som er dokumenteret, nemlig at rockere i miljøer, hvor kriminalitet ikke er en central del af unges hverdag, forsøger at rekruttere nye sympatisører. Det, vi skal diskutere, er, hvordan vi får det stoppet, hvordan vi får lukket dem inde. Og det er det, jeg gerne vil høre, om De Konservative eller regeringen har et bud på, for det er det, der er det centrale: at vi få sikret, at unge, som er ude i småkriminalitet, ikke kommer længere ud og i hvert tilfælde ikke kommer ind i rockermiljøet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller og derefter hr. Jens Rohde og hr. Jørn Dohrmann.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Når hr. Morten Bødskov påpeger det meget væsentlige problem, at vi skal se at forhindre, at rockere ude i forskellige almindelige miljøer og mindre byer og andre steder hverver nye proselytter, nye tilhængere, så kommer vil tilbage til mit hovedsynspunkt. Den bedste måde, vi forhindrer det på, er, at rockeren sidder i et fængsel. Og når vi ved, at de ca. 200 fuldgylldige rockere, vi har, har begået over 2.000 forbrydelser, ni i gennemsnit, så skal vi sikre os, at de kan blive dømt for de forbrydelser, de har begået, så de sidder i fængsel, og sidder de i fængsel, kan de ikke gå ud og hverve nye medlemmer.

Lad mig så lige som den sidste ting sige, at hr. Morten Bødskov og Socialdemokratiet så sent som for 14 dage siden syntes, at Jørn Jønke Nielsen og Hells Angels skulle have foretræde i Folketinget i Retsudvalget, så de kunne komme og markere og vise over for offentligheden, at det altså var en ordentlig og retscaffen forening. Det var vi nogle andre, der fik stoppet, men er det

ikke et forkert signal at sende til unge at modtage dem i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Man kan også sige, at det jo bliver endnu mere absurd, at man gerne vil have dem ind i Folketinget i foretræde, når man så tænker på den diskussion, som der er om, hvorvidt man skulle forbyde rockerne.

Det er egentlig det, der får mig på talerstolen, nemlig hr. Morten Bødskov, der udtrykte ønske om, og jeg har set det i flere tilfælde, at man bør forbyde rockere. Og så er det, jeg spørger: Hvad skulle det hjælpe, at man forbyder rockere? Det er jo rigtigt, at man henviser til erfaringer fra Tyskland. I Tyskland er nazismen også forbudt, men har man afskaffet nazismen i Tyskland? Nej.

Kl. 14.00

Det, der sker, når man forbyder den slags, er, at så kommer det bare ned i nogle undergrundsmiljøer, hvor man slet ikke har mulighed for at dæmme op for de ting. I hvert fald bliver det langt, langt sværere, fordi de bliver mindre synlige, så hvad skulle det hjælpe at forbyde rockere?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Efter det oplæg, hr. Morten Bødskov kom med, kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Morten Bødskov: Hvorfor gjorde man det egentlig ikke, dengang man havde regeringsmagten? Man havde 9 år til at gennemføre de ting, som man nu står og siger burde være sket for længe siden. Man skulle for længst have gjort de ting, taget de tiltag og skulle have været klar til at forbyde de rockergrupper, som man nu gerne vil have forbudt. Hvorfor har man ikke gjort det, dengang man havde regeringsmagten?

Vil man være klar til at komme med et decideret forbud mod rygmærker? Og finder Socialdemokratiet ikke, at når en kriminel er dømt og skal sidde i fængsel, skal det ikke være muligt at gå ud og holde foredrag for alle mulige unge mennesker om, hvordan det er at være kriminel? Hvordan får Socialdemokratiet det til at hænge sammen?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg er meget glad for, at hr. Jens Rohde nu også blander sig i debatten. Han har været aktiv på denne front, i hvert fald lige siden nytårsdag.

Jeg vil sige til hr. Jens Rohde, at når vi er klar til at undersøge mulighederne for et forbud, hænger det sammen med de erfaringer fra Hamburg, som Justitsministeriet selv har kundgjort for os. Her viste det sig, at det er lykkedes at fastslå det faktum, at der foregår ekstrem kriminalitet, som tjener hovedorganisationens formål og interesser, i det miljø. Dermed har man kunnet finde forbindelsen mellem det enkelte medlems aktivitet og hovedorganisationens interesser, og derfor har de kunnet forbyde rockerne.

Effekten er iøjnefaldende. For det første er rekrutteringen til miljøet stoppet, og hvorfor? Jo, fordi vi alle sammen ved, at det, de rekrutterer på baggrund af, er ekstrem vold og trusselsaura og symbolik, som de boltrer sig med i masser af lokalsamfundene rundtomkring. Rekrutteringen til miljøet er stoppet, og det er afgørende. Og for det andet er rockerborge og andre tilholdssteder lukket.

Det er de ting, der er det afgørende, og det er derfor, at vi – som vi skriver i vores oplæg – er klar til at se på, om man kan lave en lignende undersøgelse i Danmark. Det vil vi, fordi vi vil have de rockerborge væk fra lokalsamfundene, hvor de spreder utryghed og frygt, fordi vi vil have stoppet rekrutteringen til de netværk, og fordi vi ved, at når folk først havner i dem, kommer de aldrig ud af dem igen. Det er det, der er pointen.

Det næste er, at det er noget af en fordrejning at sige, at Socialdemokratiet ikke har forsøgt at få det her undersøgt. Hr. Dohrmann, hvis du husker tilbage til 1998, så bad ...

Første næstformand (Svend Auken):

Vi bør så vidt muligt undgå direkte tale. Næ, næ, du må gerne fortsætte, men undgå så vidt muligt direkte tale. Fortsæt bare.

Morten Bødskov (S):

Det er jo en stor mand, der rejser sig op, så man stopper helt automatisk!

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, men det er også en vigtig regel!

Morten Bødskov (S):

Til hr. Jørn Dohrmann kan jeg sige følgende: I forbindelse med rockerkrigen stod Socialdemokratiet faktisk i spidsen for en undersøgelse af mulighederne for at forbyde rockerne. Den skete med afsæt i grundlovens § 78.

Problemet var, at vi havde megen respekt for Rigsadvokatens udsagn om dette spørgsmål. Han sagde, at det billedlig talt ikke kunne lade sig gøre at forbinde det medlem, der lå på taget af en bygning ude på Nørrebro og fyrede en raket ind i Hells Angels' borg i Titangade, med hovedorganisationens interesser. Det var det, der var pointen, men forsøget blev gjort, og hvis han havde sagt ja, havde vi selvfølgelig også været klar til at forbyde dem, så det er forkert at sige, at vi ikke har gjort forsøget.

Men i dag er situationen ny, og det er dét, hr. Dohrmann må forstå. I dag er der ikke længere krig. Nu vælter det med kriminalitet, og det er kriminaliteten, vi skal til livs. I Hamburg har de gode erfaringer med at bruge forbud og dermed både få stoppet rekrutteringerne og lukket rockerborgene. Det er kriminaliteten, der er problemet i dag, det er ikke længere krig, og det er derfor, at vi skal prøve at se, om vi kan komme den vej rundt. Pointen er, at der fra Socialdemokratiets side er politisk vilje til det, men indtil videre halter det altså for den nuværende regering.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Kl. 14.05

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når forespørgerne formulerer forespørgslen sådan, at man vil vide, hvad regeringen gør for at bremse rekrutteringen til rockergrupper eller kriminelle miljøer relateret hertil, har forespørgerne jo taget et godt udgangspunkt: at man skal stoppe rekrutteringen til rockergrupperne. Det er en af strategierne, og det er vi helt enige i i Venstre. Men når hr. Morten Bødskov så – mindre end 2 år efter at Socialdemokratiet har været i regering i 9 år – optræder, som om hr. Morten Bødskov har ophavsretten til det standpunkt og nærmest mener, at indsatsen mod rockerkriminaliteten skal starte fra scratch, må jeg sige til hr. Morten Bødskov: Det er for let!

Jeg læste med stor interesse pressemeddelelsen fra hr. Morten Bødskov i morges. Jeg lyttede også til den vedtagelse, man nu har fremsat, og det er selvfølgelig ikke nogen ringeagtsytring,

når jeg nu siger: Hvor er det typisk socialdemokratisk. Selvfølgelig skal det være det.

Men hvordan kan det være, at Socialdemokratiets svar altid er ting, der skal koste en masse penge, og det er, som om grundholdningen er lidt i retning af, at med en særlig boligpolitik kan man ændre den menneskelige natur?

Grundholdninger til, hvordan vi alle sammen kunne være med til at tage et ansvar, er der ikke noget af. Det har fagbevægelsen ellers opdaget.

Det er nogen tid siden, jeg hørte folk fra fagbevægelsen give til kende i dagspressen, at nu ville fagbevægelsen gå ind og tage et ansvar. De ville ikke være med til at lade sig kyse, nu måtte der være pression fra alle. Det kan man også se af den rapport, som vi fik for et par dage siden fra justitsministeren i Retsudvalget, og jeg skal i det hele henvise til den redegørelse, justitsministeren er kommet med, for ikke at gentage alle de udmærkede ting, justitsministeren har sagt.

Jeg vil gerne rose fagbevægelsen her i dag, fordi de tager et ansvar. De har nemlig forstået, at det her er et folkeligt problem, hvor alle må være med. Der er alt for mange voksne i Danmark, der i alt for mange år har udstyret rockerne med en helteglorie, har købt deres bøger og er rendt til deres foredrag, og hvad skal de unge så tro?

Det, der skal til, er ud over alle de initiativer, som politiet og andre myndigheder for længst har taget, en massiv afstandtagen og fordømmelse fra befolkningen, ikke mindst fra forældrenes og andre voksnes side. Man kan selvfølgelig altid lave mere SSP-samarbejde, og man kan selvfølgelig altid kræve mere nærpolti. Så får vi mere nærpolti og mere SSP-samarbejde, og så kommer Socialdemokratiet og forlanger endnu mere.

Regeringen har store planer om nybyggerier, og så kan Socialdemokratiet selvfølgelig også komme og bede om mere og mere. Det er jo oppositionens ret at agere på den måde, men jeg må sige til hr. Morten Bødskov, at jeg synes, man også skulle gå ind i den holdningsmæssige debat og lade være med at tro, at man kan afskaffe al kriminalitet ved bare at komme med de sædvanlige socialdemokratiske initiativer, som koster en masse penge, men som ser så godt ud for et socialdemokratisk øje.

Så er jeg altså også nødt til at sige til hr. Morten Bødskov – hvis hr. Morten Bødskov har lyst til at høre efter. Det har hr. Morten Bødskov ikke, kan jeg se, men jeg fortsætter alligevel – at det er kun den ene side af bekæmpelse af rocker-

kriminaliteten. En meget vigtig del af indsatsen mod rockerkriminalitet er også, at den kriminalitet og de forbrydelser, der begås – det er helt fantastisk, at hr. Morten Bødskov stadig ikke gider høre efter, hvad der bliver sagt. Det tyder ikke på nogen særlig god forhandlingskultur eller demokratisk kultur, men jeg fortsætter, selv om hr. Morten Bødskov ikke hører efter – bliver efterforsket og pådømt.

Vi mener også, at det også er meget vigtigt rent præventivt og for holdningen hos de unge, at de ved, at hvis de melder sig ind i en rockergruppe, er det virkelig et område, hvor politiet er over dem hele tiden, hvor de bliver observeret, hvor man følger deres kriminelle færden, og hvor man får dem varetægtsfængslet så hurtigt som muligt. Hr. Morten Bødskov ved jo alt om, hvordan det desværre bugner med rockere i de danske fængsler, men det faktum er også en meget vigtig del af det præventive arbejde, og det er begrundelsen for, at vi forhåbentlig i næste uge skal forhandle justitsministerens forslag til en forstærket indsats via efterforskningsbeføjelserne.

Med det, jeg her har sagt, håber jeg, at det ligger helt klart for hr. Morten Bødskov, selv om han ikke har hørt ret meget efter, at vi ikke kan stemme for hr. Morten Bødskovs forslag til vedtagelse.

KL 14.10

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Først er det fru Line Barfod og derefter hr. Jann Sjørnsen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Birthe Rønn Hornbech kom med nogle betragtninger, som jeg et stykke ad vejen er enig i: hvis man skal forhindre, at unge bliver rekrutteret til rockere, gælder det om at inddrage fagbevægelsen og voksne og mange andre. Jeg er sådan set meget enig i, at sammen med bl.a. det beboersociale arbejde er det nok det, vi skal lægge hovedvægten på for at få det civiliserede samfund med.

Men det, der så undrer mig, er, at regeringen samtidig fremsætter et forslag om civile agenter og andet, som kan optrappe politiets muligheder. Det er, som om vi står over for en kæmpe-mæssig samfundsmæssig udfordring, som om det var en meget stor fjende, der skulle bekæmpes, og som om vi ikke allerede i dag har mulig-

hederne for at gøre, hvad der skal til. Jeg vil gerne høre fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkning til det, bl.a. på baggrund af Dan Lynge-sagen, hvor vi i disse dage kan se yderligere dokumentation i pressen for, hvor langt og hvor galt det kan gå, når politiet fokuserer så meget på at have en fjende, de kan kæmpe imod.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er meget enig i nogle af de holdningsmæssige tilkendegivelser, som fru Birthe Rønn Hornbech gav i sit ordførerindlæg, specielt at det gælder om, at alle voksne må tage markant afstand fra rockergrupperne.

Men når det gælder den anden del af fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg, nemlig at rockerne skal vide – og det skal også virke præventivt over for børn og unge – at de bliver pustet i nakken af politiet, mener jeg, at fru Birthe Rønn Hornbech sammen med regeringen springer over, hvor gærdet er lavest. Netop det, at politiet stresser rockerne og puster dem, ændrer dem i nakken alt, hvad de kan, betyder jo, at man bruger bunker af ressourcer fra politiets side på dette felt, og det er ressourcer, som ikke kommer ud af intet, men bl.a. kommer fra, at man må nedprioritere andre opgaver.

Derfor mener jeg, at hvis regeringen skal være troværdig i sit ønske om, at politiet skal fortsætte indsatsen mod rockerne, bliver den også nødt til at sikre politiet flere mandskabsmæssige ressourcer, hvis overarbejdspekulen for politiet ikke bare skal eksplodere med et endnu større brag, end den allerede har gjort.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg håber, at fru Birthe Rønn Hornbech lytter, når jeg nu siger, at det selvfølgelig er fint at rose fagbevægelsen for dens indsats, for fagbevægelsen har faktisk gjort det rigtige ved at tage fat i det moralske forkerte i, at der f.eks. på landets virksomheder er hælertister og andet, som politiet har forbundet med tyverier begået af rockere. Det er helt fair og ganske godt, og jeg er totalt enig i, at det, det handler om, selvfølgelig også er, at vi taler imod det uvæsen på hver eneste måde, vi kan, og på hvert eneste sted, vi optræder; at alle deltager i det, og at lokalsamfundene er aktive i foragten over for den kriminalitet, som er forbundet med rockere.

Det, der er min pointe, er, at jeg synes, det er en for traditionel reaktion fra fru Birthe Rønn

Hornbech, når hun siger, at når regeringen vil lave mere SSP, kræver Socialdemokratiet endnu mere, og når regeringen vil have mere nærpolti, kræver Socialdemokratiet endnu mere. Der foreligger en rapport fra september 2002, »Grupperelateret kriminalitet i Danmark«. Spørgeske-maundersøgelser hos politimestre og kommuner dokumenterer sort på hvidt, at det halter, og at der er behov for mere SSP-samarbejde og en mere effektiv nærpoltiindsats. Det er det, der er pointen, og vi vil gerne høre refleksioner over det, der bliver påpeget her.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kunne forstå, at fru Line Barfod er i besiddelse af noget dokumentation – det var det ord, der blev brugt – om Dan Lyng. Jeg er ikke i besiddelse af noget dokumentation. Jeg ved godt, der kører nogle historier i pressen, men jeg vil nu vente med overhovedet at blande mig i den sag, indtil den undersøgelse, Statsadvokaten er i færd med, er afsluttet.

Hvorfor så rockerforslaget? Ja, det er naturligvis for at forøge opklaringsprocenten og rent ud sagt få flere af rockerne buret inde. Det er også en del af retssikkerheden i Danmark, at forbrydelser efterforskes og pådømmes, altså at der sker en retshåndhævelse.

Kl. 14.15

Det er rigtigt, når hr. Jann Sjursen siger, at det kræver mange ressourcer, at politiet stresser. Men den form for målrettet indsats har jo også vist sig at give gode resultater på en lang række områder. De politikredse, der har udvalgt forskellige kriminalitetstyper i et bestemt år, har fået nedbragt anmeldelsesantallet på de pågældende områder, og når de så ikke har tid til det næste år, fordi de skal noget andet, stiger tallet igen. For mig at se er der derfor ingen tvivl om, at den form for indsats bærer frugt.

Naturligvis kan man altid bede om flere ressourcer til politiet, men det er jeg altså ikke bemyndiget til at stå og love her. Vi forhandler om næste finanslov, og så må vi se, hvad der sker. Venstre har altid prioriteret ressourcer til politiet højt.

Med hensyn til den rapport mener jeg stadig, at hr. Morten Bødskovs udgangspunkt er forkert. Det er, som om hr. Morten Bødskov mener, at der ikke er sket noget, men det er vi ganske enkelt uenige om. Det kan godt være, at jeg er meget traditionel Venstre, og at det var en tak for sidst, fordi jeg sagde, at hr. Morten Bødskov

var meget traditionel socialdemokratisk, men det er jo præcis den uenighed, der er i også dette spørgsmål.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen, og efter ham er det hr. Jørn Dohrmann og hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Venstre sætter ressourcer til politiet meget højt, men i lyset af det, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på i sit indlæg, kunne det jo have været rart, hvis man havde ofret nogle ressourcer på den boligsociale indsats i nogle af de boligområder, hvor man ved, at rekrutteringen til nogle af rockergrupperne og opbakningen til dem finder sted.

Der er ikke nogen, der kan være uenig i det, som fru Birthe Rønn Hornbech indledte med at sige: vi har alle et ansvar, og vi skal tage kraftigt afstand fra det her. Det tror jeg alle gør, og det tror jeg også at alle i denne sal gør. Jeg er også enig i, at fagbevægelsens udmelding om, hvad vi selv kan gøre, har været rigtig og har været god.

Men i virkeligheden synes jeg egentlig, at debatten har tegnet sig lidt sjov indtil nu. Det, som den socialdemokratiske ordfører påpegede, var jo netop, at SR-regeringen tog fat på indsatsen mod hashklubberne, den boligsociale indsats, byfornyelse, kvarterløftsprojekter osv. Alle de steder, hvor rekrutteringen til rockermiljøet forekommer, tog regeringen fat.

Det eneste, vi sådan set kræver, er, at den borgerlige regering stopper nedskæringer på de områder, fordi det i virkeligheden er de steder, hvor der rekrutteres til rockergrupperne. Vi kræver ikke flere penge, vi kræver bare, at de besparelser, som VK-regeringen foretager, stoppes.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu har regeringen jo haft et stykke tid til at agere, og lad os nu se nogle tiltag på området. Det mener vi i hvert fald.

Hvordan ser Venstre på, om man kunne bruge planloven noget mere til at få rockerne væk fra de boligområder? Hvordan ser Venstre på, at man måske kunne forbyde rygmærker?

Det nytter ikke noget kun at puste rockerne i nakken med politiets hjælp. Vi ved jo alle sammen, at der er nogle andre, der bliver ladt i stik-

ken, når vi bruger flere af politiets ressourcer på rockerne. Så er det måske indbruddene, vi skal lade være, eller er det måske voldsofrene, der ikke skal have den hjælp, de egentlig har krav på? Er det ikke noget, som Venstre egentlig synes, man skal tage fat om og ikke lade de svage personer i stikken hver eneste gang?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg takker for svaret fra fru Birthe Rønn Hornbech, og jeg ved da godt, at Venstre gerne vil prioritere flere ressourcer til politiet. Men jeg synes, man kan sige, at det ikke rigtig er lykkedes inden for det nuværende politiforlig, og det er heller ikke, fordi røsten er speciel høj fra fru Birthe Rønn Hornbechs side i debatten her i betragtning af, at politiet har brug for flere ressourcer, og på trods af den enorme overarbejds pukkel, politiet rent faktisk har.

Jeg bringer det på banen i denne debat, fordi jeg synes, det er uværdigt over for politiet, og jeg synes også, det er uværdigt over for befolkningen, når man ligesom tror, at man kan igangsætte nye indsatsområder eller forstærke de eksisterende, uden at politiet får flere midler. Så er det rockere, så er det handel med kvinder, og så er det razziaer imod forskellige ting og sager, som er i fokus. Men den går ikke, hvis politiet skal kunne leve op til sine forpligtelser til også at lave almindeligt politiarbejde. Så må der noget mere til, og derfor skal jeg på vegne af Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Kl. 14.20

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder det helt afgørende, at der med en bred vifte af tværgående initiativer skal sættes ind over for bande- og rockerkriminaliteten.

Det kræver, at de relevante myndigheder har tilstrækkeligt med ressourcer til rådighed.

For politiets vedkommende er situationen helt uholdbar grundet en kæmpe overarbejds pukkel, der går ud over beredskabet, efterforskningsindsatsen, den kriminalpræventive indsats m.v.

Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til snarest muligt at sikre, at politiet får tilført flere mandskabsmæssige ressourcer, så en skærpet politimæssig indsats over for rockermil-

jøet bliver realistisk og ikke fører til, at andre politimæssige opgaver nedprioriteres.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 92).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Lad mig så denne gang starte med den sidste og svare hr. Jann Sjursen.

Hr. Jann Sjursen ved jo godt, at her i dag under en forespørgselsdebat kan vi ikke forhandle næste års finanslov, og hr. Sjursen var egentlig den sidste, jeg havde forventet ville komme og forhandle penge. Ingen har jo som hr. Jann Sjursen, og med rette, krævet, at regeringen overholder de forlig, der er indgået, også under den tidligere regering.

Nok om det, men jeg skal lige huske at sige, at jeg ved ikke, hvor de mandskabsmæssige ressourcer lige skulle komme fra. Det er altså sådan, at det tager 4 år at uddanne en politimand, og vi har jo ikke nogen arbejdsløse gående i hyttefad. Men i øvrigt er jeg fuldkommen enig med hr. Sjursen i – og det er vi alle sammen – at overarbejds puklen er et stort problem, og derfor afslører jeg vel heller ingen hemmelighed ved at minde om, at justitsministeren har indkaldt til møde om den sag. Men mange har meldt afbud, og derfor er mødet blevet udsat og udsat.

Til hr. Dohrmann må jeg sige, at jeg forstod ikke helt sammenhængen mellem planlov og rygmærker. Det gjorde jeg ganske enkelt ikke.

Til hr. Kramer Mikkelsen er der heller ikke meget svar, for hr. Kramer Mikkelsen forsøgte ikke at komme i en debat. Hr. Kramer Mikkelsen krævede også flere penge. Jamen det er jo hr. Kramer Mikkelsens egen partifælde, der har udarbejdet det politiforlig, vi taler om, og dengang bad vi netop om flere penge, men det var jo den socialdemokratiske regering, der ikke ville. Nu udløber det politiforlig jo snart, og så må vi jo sammen forhandle fremtiden igen, og hr. Kramer Mikkelsen ved formentlig også fra sine partifæller, at det har justitsministeren givet tilsagn om.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der endnu tre, og det er først hr. Morten Bødskov og derefter fru Lissa Mathiasen og hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, at der sker noget, og mange af de initiativer, som er sat i værk, er jo blevet sat i værk af den tidligere SR-regering. Det vil man kunne se, hvis man slår op og læser om de ting, der er vedtaget her i Tinget.

Det, jeg forsøger, er blot at få fru Birthe Rønn Hornbech til at forholde sig til det, der er fakta: Rigspolitiet, altså en institution under Justitsministeriet, har bedt PLS Rambøll om at lave en kæmpe undersøgelse, hvor man med spørgeskemaer og alt muligt andet har spurgt politimestre, sociale myndigheder, kommuner og skoler, hvordan de synes, at det forebyggende arbejde hænger sammen, når det handler om gruppe-relateret kriminalitet i Danmark.

Der står sort på hvidt, at rockerne i større eller mindre omfang har forbindelse til netværk af lødere karakter. Det anbefales, at SSP-samarbejdet intensiveres, det anbefales, at nærpoltisamarbejdet, som ikke har den tilstrækkelige status internt i politiets rækker, justeres, og det anbefales, at det får en stærkere status, fordi, som det siges: Jo mere SSP, jo flere resultater til gavn for de unge. Det er sådan set bare det, jeg gerne vil have en refleksion over, for så kan vi begynde at diskutere, hvad det handler om, nemlig forebyggelse.

Første næstformand (Svend Auken):

Det må blive næste gang, for nu kommer fru Lissa Mathiasen, og efter hende er det hr. Jann Sjursen.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes, det var glædeligt at høre, at man fra Venstres side påskønner det arbejde, som også fagbevægelsen gør. Men set i lyset af debatten her i dag synes jeg egentlig, Venstre og fru Birthe Rønn Hornbech skylder os et svar:

Hvad vil Venstre? Hvor har vi Venstre henne med hensyn til forebyggelse, så vi undgår en fortsat rekruttering af unge til rockermiljøerne og til de kriminelle miljøer? Hvad er Venstres svar angående den forebyggende indsats? Intet kom der om det. Selve debatten om rockerne tager vi, når tiden er inde, men det er ikke det, det drejer sig om i dag. Det er den forebyggende indsats, og hvad vil Venstre? Lad os høre det her i dag.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er sådan set helt med på, at vi ikke forhandler finansloven i dag, men hvis man rent faktisk vil, kan det altså godt lade sig gøre at gå ud over finanslovens rammer, mens man ikke kan gå ud over et forligs rammer.

Venstre er forligsdeltager, hvad angår politiet. Det er Kristeligt Folkeparti ikke, men vi har mulighed for gennem denne debat og gennem et forslag til vedtagelse at markere, at vi ikke finder det acceptabelt, at man til stadighed beder politiet om at påtage sig og intensivere arbejdet med nogle opgaver, uden at det får tilført nye ressourcer. Det må være et ikkeforligspartis prerogativ, også i en debat som den i dag.

Så kan fru Birthe Rønn Hornbech og de øvrige forligspartier fastholde forliget og dets rammer, lige så længe de vil. Det har de jo også gjort længe, men det er vi bare dybt uenige i fra Kristeligt Folkepartis side, og det markerer vi altså her i dag med forslaget til vedtagelse – også i håbet om, at forligspartierne på området måtte komme til fornuft, vil jeg kalde det.

Så vil jeg godt sige, at der står faktisk i vores forslag til vedtagelse – det har fru Birthe Rønn Hornbech ikke haft lejlighed til at se endnu – at man snarest muligt skal sikre, at politiet får tilført flere mandskabsmæssige ressourcer. Vi er selvfølgelig udmærket klar over, hvor lang tid uddannelsen på Politiskolen tager, og at man ikke kan afvikle overarbejdsbuklen lige fra den ene dag til den anden. Det er helt åbenbart.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

På mig virker det altså stadig, som om der virkelig er gået politik i denne sag, så man virkelig tror, man kan bilde den anden halvdel i Folketingssalen og måske også den danske befolkning ind, at fra i dag starter indsatsen mod rockerkriminalitet og det er noget, Socialdemokratiet har fundet på. Jeg synes, det er på den måde, man diskuterer.

Der har været undervisning på skolerne af politifolk, så længe jeg har været ansat i politiet, og det er 30 år. Der har også været SSP-samarbejde i en menneskealder; det begyndte faktisk samtidig med, at jeg startede i politiet i 1971. Politiets målsætninger, taktik og strategi er løbende ændret, og rockerkriminaliteten prioriteres ud over alle grænser.

Men det, som Socialdemokratiet og Venstre er uenige om, er nok det grundlæggende menne-

skesyn. Vi tror ikke, at man med en bestemt boligpolitik kan gøre mennesker gode, det er ikke tilstrækkeligt efter Venstres opfattelse. En del af den præventive indsats er altså også, at de mennesker, der overvejer at flirte med kriminalitet og især med grov kriminalitet, ved, at det får de ikke noget ud af andet end et fængselsophold. Specielt problemerne med den gruppe unge, der deltager i det her, klares altså ikke med boligpolitik alene. Det er en meget grundlæggende forskel i vores menneskesyn, det er jeg sikker på, og dermed har jeg sådan set også svaret fru Lissa Mathiasens.

Til hr. Jann Sjursen: Naturligvis er det helt legitimt, at et parti, der ikke er medlem af forligskredsen, markerer sig ved en debat som i dag, det skulle bare mangle andet. Men på den anden side er jeg bare nødt til at sige, at vi er bundet af et forlig. Det ved hr. Jann Sjursen alt om, og jeg mener, at hr. Jann Sjursen er den, der ved enhver lejlighed også selv har en så høj troværdighed, at vi ved, at hvis hr. Jann Sjursen er med i et forlig, bliver det overholdt. Derfor må hr. Jann Sjursen også have forståelse for, at jeg kan altså ikke stå og forhandle finanslov i dag.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu kunne jeg forstå, at det er lige før, man skal skamme sig over, at der går politik i tingene herinde. Det gør vi nu ikke, men jeg vil sige, at jeg synes, at problemet for Venstre i denne sag er, at man har skåret og skåret på de områder, selv om alle ved, som de også siger inden for politiet, at der rekrutteres til rockerområdet i svage boligområder og de steder, hvor de boligsociale forhold ikke er i orden. Så jeg vil sige, at det, jeg fra talerstolen krævede, sådan set ikke var flere penge, jeg krævede blot, at man stoppede de bevidstløse nedskæringer, som man har foretaget i de belastede boligområder, hvor vi alle sammen ved, at der er problemer.

Kl. 14.30

Det vil sige, at det er de boligsociale aktiviteter, det er kvarterløftsprojekter, det er byfornyelse, det er alle de steder, hvor vi ved, at der rekrutteres til disse rockergrupper.

Så jeg vil sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg ikke krævede flere penge, jeg bad sådan set bare om, at man stoppede de bevidstløse nedskæringer.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg er sådan set tilfreds med, at det måske er menneskesynet, der deler os. For i Socialdemokratiet mener vi – og vi synes også, det er dokumenteret – at hvis man har en opvækst med arbejdsløshed, dårlige sociale forhold, dårlige boligforhold og ingen uddannelse er risikoen for at havne i kriminalitet meget større, end hvis man bor i Nordsjælland og er født med en guldskæ i munden. Hvis det er det, fru Birthe Rønn Hornbech ikke vil anerkende, at der er en meget tæt sammenhæng mellem folks dårlige opvækst og den kriminalitet, de risikerer at havne i, er jeg meget glad for, at mit menneskesyn adskiller sig fra fru Birthe Rønn Hornbechs.

Tilbage står stadig spørgsmålet: Hvad vil Venstre? Det er klart dokumenteret, at der er problemer med nærpolitiet. Det er klart dokumenteret, at det halter i mange kommuner med SSP-samarbejdet. Politiet gør det sådan set godt nok. Det er kommunernes aktive deltagelse, det halter med. Det er dokumenteret i den før omtalte rapport, som nu i et halvt år har ligget hos Rigspolitiet og altså i justitsministerens regi. Intet er sket.

Vi spørger bare om en refleksion over, om man fra Venstres side er klar til at være med til at løse de problemer, der bliver påpeget i den her rapport. Man har trods alt i rapporten og som forarbejde spurgt kommuner og politimestre rundt omkring, hvordan de synes, det går. Og de synes ikke, det går godt nok. Så er man klar til at være med til at løse det eller ej? Det er det, vi spørger om.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Vi er i Socialdemokratiet dybt bekymrede og deler den bekymring, som ufattelig mange forældre giver udtryk for, når de ser deres børn blive draget med ind i rockergrupperne og blive supportere; vi deler også den frygt, som ufattelig mange forældre har for, at deres børn skulle blive fanget ind i det. Det er også derfor, vi har det menneskesyn i Socialdemokratiet, at vi må gøre, hvad vi overhovedet kan for at forebygge, at det her sker.

Må jeg forstå det svar, jeg fik fra fru Birthe Rønn Hornbech, som talte om et forskelligt menneskesyn, sådan, at det her altså betyder, at man ikke fra Venstres side er bekymret, ligesom de mange forældre er bekymrede over at se, hvad der sker med deres børn? Må jeg forstå det

svar omkring det forskellige menneskesyn som værende et udtryk for, at vi her i dag ikke kan få at vide, hvad Venstre vil for at forebygge?

Nu spørger jeg for anden gang og har muligheden for at spørge en gang til, men jeg håber på, at fru Birthe Rønn Hornbech denne gang vil svare. Hvad er Venstres politik? Hvad vil Venstre stille op for at forebygge?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er nok nødt til at sige på nuværende tidspunkt, at det at gentage de samme spørgsmål igen og igen ikke medfører, at jeg kommer med nye svar.

Jeg har hørt, at hr. Kramer Mikkelsen er af den opfattelse, at regeringen skærer ned. Det vil jeg godt se dokumenteret nærmere. Jeg tror stadig væk ikke på, at tingene løses alene ved boligpolitik, som han har talt så meget om, men jeg må jo erkende mit manglende kendskab til boligpolitikken. Det er nu ellers ikke mit indtryk, at denne regering har ligget på den lade side, når det drejer sig om boligpolitikken, men jeg er på fremmed grund.

Men jeg synes, det er meget mærkværdigt, at Socialdemokratiet mindre end 2 år efter, at man selv har været i regering i 10 år, hvor man kunne have gjort alt det, man ville, nu i dag ved præcis, hvad man skal. Hvorfor har den præventive indsats så ikke virket, da man var i regering? Det fatter jeg altså ikke.

Kl. 14.35

Jeg synes ikke, det er en rimelig måde at blive ved med at diskutere på, som om der ikke var nærpolti, som om der ikke var SSP, som om den nye regering ikke i meget høj grad har forsøgt at få forbedringer i boligmassen igennem. Det er jo ganske enkelt ikke rigtigt.

Om vi ikke er bekymrede? Jo, jeg synes også, jeg gav udtryk for i starten, at jeg er meget bekymret over, at alt for mange voksne ikke har taget det her alvorligt i tide. Og jeg forstår godt, at forældre er bekymrede. Men jeg er nødt til at sige til de forældre, at de må starte med sig selv og deres forældresansvar. Det klares altså ikke bare ved, at man laver alle mulige væresteder, og at forældrene så ikke inddrages.

Men vi når ikke længere. Og nu lyser den røde lampe igen.

Jeg har ikke bemyndigelse til at stå og forhandle finanslov i dag, og jeg mener, at det her med, at det – som i Socialdemokratiets forslag til vedtagelse – bare kan klares med en masse ud-

giftskrævende foranstaltninger, er en meget en gammeldags måde at tænke på.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu ved jeg ikke helt, hvordan man skal forstå fru Birthe Rønn Hornbechs svar – om man ikke ville svare – for jeg spurgte jo før, om Venstre var parat til at ville forbyde sådan noget som rygmærker.

Vi kan jo også konstatere, at i nogle af de store kommuner med enten en socialdemokratisk borgmester eller en Venstreborgmester kunne man udnytte den lov, der egentlig findes i dag. Der tænker jeg igen på planloven med hensyn til de store skilte. Vil Venstre arbejde for, at deres egne borgmestre udnytter den lov, der allerede findes i dag, og dermed gøre det sværere for de unge mennesker at komme hen til de her borge, gøre det mere uinteressant og dermed holde de unge mennesker væk fra de borge?

Vil Venstre også tilkendegive, om det ikke er rigtigt, at når man bruger en masse penge på at skulle puste de såkaldte rockere i nakken, er der mindre penge til, at politiet kan hjælpe bl.a. voldsofre og ved indbrud?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg kan da godt se, at det kan være svært som retspolitisk ordfører at skulle svare på boligspørgsmål. Men det viser jo netop, hvor mange-facetteret Socialdemokraterne i SR-regeringen opfattede det her arbejde, da vi sad i regering. Derfor har vi selvfølgelig rustet os til den debat på den baggrund.

Jeg er nødsaget til at sige, at alle undersøgelser dokumenterer, at de beboerrådgivere, der eksempelvis blev sat penge af til under SR-regeringen, som blev skåret væk med de finanslovsforlig, som er indgået under den nye regering, virkede, at den kriminalpræventive indsats virkede i de boligområder, at det havde en effekt, at man havde de beboerrådgivere i de pågældende boligkvarterer, og at det dermed også havde en effekt for rekrutteringen til disse rockergrupper.

Når man så fra den nye VK-regerings side går ind og skærer ned på det her område, er det da indlysende, at det er et af de steder, vi vil angribe. Og så er det lidt stærkt, at man skal høre på spørgsmål om, hvorfor SR-regeringen ikke gjorde noget, da vi sad i regering i 10 år. Det var præcis det, vi gjorde, og tingene virkede. Det er også dokumenteret.

Problemet er bare, at VK-regeringen går ind og skærer ned på alle de områder, hvor der var dokumenterede virkninger.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Naturligvis er jeg ikke uenig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at forældrene har et ansvar, naturligvis har de det. Men det er dog et sølle svar at give de forældre, som sidder med en frygt og en angst, og som har oplevet, hvad det betyder, når deres børn bliver grebet af rockernes fangarme. Det er et sølle svar fra Venstre at give de forældre, som er bekymrede for, at deres børn måtte blive grebet af de fangarme. Det er åbenbart Venstres svar, det er åbenbart Venstres menneskesyn, at det er de forældres, det er de unges eget ansvar.

Det kan ikke på nogen måde skjules, heller ikke her i dag, og det håber jeg også at fru Birthe Rønn Hornbech er enig i, at det var den borgerlige regering – sammen med Venstre bl.a. – som fjernede pengene til beboerrådgivere.

Det er ikke et initiativ, der kan stå alene. Det var vi da godt klar over, men det var et meget væsentligt bidrag netop til hjælp til en række af de her unge; et bidrag, som man nu har fjernet, som regeringen ikke mente var nødvendigt at fortsætte.

Kl. 14.40

Jeg spørger bare en gang til: Der var ikke i fru Birthe Rønn Hornbechs ordførertale et eneste bud på, hvad man vil gøre for at styrke, for at sikre den forebyggende indsats, så unge ikke bliver rekrutteret til rockermiljøerne; er der ikke fra Venstres side bare nogle få bud på, hvad man vil gøre ud over at sige, at det må forældrene selv klare?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Dohrmann spørger, om Venstre vil være med til at forbyde rygmærker hos rockerne. Nu skal man jo aldrig være bange for at ændre mening; jeg har altid personlig været imod det, men hvis nogen kan dokumentere, at det skulle afskaffe rockerproblemet, må vi jo kigge på det. Men jeg tvivler stærkt.

De undersøgelser, man har fra Tyskland, skal jo så følges op af: Hvor er rockerne så blevet af? Er det bare blevet undergrundsvirksomhed? Det samme gælder jo, når hr. Dohrmann er inde på planloven, og at de unge skal holdes væk fra rockerborgere.

Jeg husker godt en tidligere statsminister, hr. Nyrup Rasmussen, der fik ændret i sin kongres-tale, fordi der lige havde været et eller andet rockeroprør. Så skulle det helt store skyts køres frem på kongressen, og så lød det fra statsminister Poul Nyrup Rasmussen: Rockerne skal ud af byerne. Så var der altså nogle tænksomme borgere, der spurgte: Nå, skal de så ud på landet til os?

Det er jo det, der er problemet, at vi altså ikke bare kan dømme rockerne fredløse. Uanset hvor meget lyst vi havde til det, så kan de altså ikke bare udvises, for de fleste af dem er danske statsborgere.

Der er altså ikke nogen lette løsninger såsom at tro, at man kan afskaffe rockerproblemet ved at tage rygmærkerne af dem eller ved at sige, at nu må de ikke have rockerborgere, det tror jeg ikke på. Og jeg mener ikke, det er noget billigt svar, ud over alle de initiativer, der allerede tages og er taget, og som ministeren har gjort rede for, så at gøre opmærksom på det holdningsmæssige. Den folkelige fordømmelse er nu meget vigtig.

Så er jeg altså nødt til at sige igen til fru Lissa Mathiasen og hr. Kramer Mikkelsen, at vi ikke når videre. Jeg vil ikke forhandle finanslov her, og jeg har altså ikke en politisk grundholdning, der får mig til at tro, at alle disse rådgivere løser alle problemer, og slet ikke, at det skulle være et konkret svar til de konkrete forældre, der er bekymrede.

For der er jo ingen løsninger, som nogen sinde vil bringe os i stand til at garantere et forældrepar mod noget som helst. Selv om en tidligere spørger har været inde på – jeg tror, det var hr. Lars Kramer Mikkelsen – at der er en sammenhæng mellem lav social status og kriminalitet, hvilket jeg forstår var hr. Lars Kramer Mikkelsens opfattelse, i hvert fald en bestemt form for kriminalitet, så har vi jo så også set det modsatte. Så jeg synes, det er alt for forenklet, sådan som man forsøger at stille det op i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu har jeg siddet meget tålmodigt og lyttet på alle ordvekslingerne i forbindelse med fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg, og nu er jeg altså efterhånden blevet meget fornærmet over, at Det Radikale Venstre ikke også nævnes blandt de gæmmedags partier, der absolut vil forebygge.

Jeg synes, det er meget forkasteligt, at fru Birthe Rønn Hornbech kun kaster sig over Social-

demokratiet. Det Radikale Venstre er faktisk også medforslagsstiller til det forslag til vedtagelse, som ligger omdelt, og vi mener faktisk, at det ikke alene er moderne, men også ganske fornuftigt at ville forebygge.

Det koster altid at forebygge, det gør det altid. Det gør det også, når det handler om sygdomme; det gør det, når det handler om kriminalitet; det gør det, når det handler om færdselsuheld. Det koster altid at forebygge. Jeg vil gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun virkelig mener, det er gammeldags at forebygge, og at det derfor ikke er noget, som moderne partier skal beskæftige sig med.

Dernæst til hele diskussionen om forældreansvar. Det er rigtigt, at der selvfølgelig er et forældreansvar, når man skal tale om forebyggelse eller om mindskelse af rekruttering til rockergrupperne. Men hvad gør man med de forældre, som jo ikke hører de debatter, der foregår her, og som ikke læser aviser? Der er jo masser af forældre, som ikke er i stand til at løfte det ansvar. Ja, selv rockere får børn. Så hvis man ikke har en generel forebyggelsesindsats, sker der jo ikke noget som helst.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil også sige, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke har klaret sig så rædselsfuldt godt i den her argumentation mod det forslag til vedtagelse, som bl.a. også SF står bag.

Det, jeg så godt vil spørge om, er: Hvad gammeldags tænkning er der ved, at man vil sikre, at antallet af praktikpladser øges? Vi står jo i en situation nu, hvor en lang række unge starter på en teknisk skole. Det er ikke muligt for dem at gennemføre deres uddannelse, fordi de ikke kan få praktikpladser. Og så vil jeg tegne et billede, som måske i højere grad svarer til den virkelighed, som fru Birthe Rønn Hornbech og hendes partimedlemmer lever i: Det ville jo svare til, at man sagde til 2. g'erne på et gymnasium, at de ikke kunne komme i 3. g, for der var ikke plads.

Så her for et par år siden blev der gennemført en ungdomssanktion. Den ungdomssanktion kan ikke blive en succes, hvis det er sådan, at fru Birthe Rønn Hornbech anser det for at være gammeldags at sikre, at der rent faktisk er nogle socialpædagogiske institutionspladser, der retter sig mod at tage disse unge, som skal videre fra det lukkede system og ud i det åbne, således at den ungdomssanktion rent faktisk kan blive

en succes. Hvad gammeldags tænkning er der i det?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

For mig er det altså gammeldags, at man altid i SF og Socialdemokratiet påkalder sig behandlersamfundet, når man vil have løst problemer.

Så skal jeg meget undskyldte, at fru Elisabeth Arnold er fornærmet, fordi jeg ikke har kritiseret fru Elisabeth Arnold tidligere i dag. Det skyldes naturligvis, at jeg har forsøgt at bruge mine kræfter på at svare dem, der har spurgt mig. Men i øvrigt mener jeg nu, at der er meget store nuancer mellem Socialdemokratiet og SF på den ene side og De Radikale på den anden side, netop når det drejer sig om at hylde behandlersamfundet. Der er det egentligt mit indtryk, at Det Radikale Venstre til daglig i højere grad hylder det personlige ansvar end de to andre partier, men det skal jeg selvfølgelig overhovedet ikke blande mig i.

Fru Elisabeth Arnold spørger: Hvad gør man så med de forældre, som ikke hører debatterne her. Jamen der gør man alt det, som jeg har forsøgt at forklare hele dagen og justitsministeren ligesådan. Der er jo masser af forebyggende arbejde, og hele det tværgående arbejde gennem forskellige myndigheder breder sig jo også, men man kan jo kun kalde hestene til truget, man kan ikke altid få dem til at drikke. Men det er jo præcis det, politiet tager sig af, når de underviser på skolerne og fortæller om kriminalitet, og når de er ude i nærmiljøet i SSP-samarbejdet. Det er jo, som om man vil fremstille Danmark som en stat, hvor der overhovedet ikke er politi, og hvor der overhovedet ikke er behandlere.

Det er altså en fejl grundholdning at have, hvis man tror, at man kommer længere ad den vej med at få folk til at tænke sig om selv og forældre til at tage ansvar for deres børn ved at blive ved med at forlange udgiftskrævende foranstaltninger, som skal gå til yderligere at forøge behandlervældet. Det er ikke Venstres grundholdning, og jeg må igen sige for balancens skyld: En del af det præventive rockerarbejde er altså også, at de, der så har begået forbrydelser, virkelig bliver sat ind og dømt for de ting, de har begået.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Desværre havde jeg ret. Fru Birthe Rønn Hornbech er slet ikke klar over, at der er unge, som

starter på en teknisk uddannelse, men som ikke kan gennemføre den, fordi de ikke kan få praktikplads. Det er simpelt hen helt uden for fru Birthe Rønn Hornbechs verdensbillede, at folk skal have en uddannelse, og at samfundet som sådan må have en forpligtelse til at sikre som punkt et, at de unge får en uddannelse og som punkt to, at det er en kvalificeret uddannelse.

Fru Birthe Rønn Hornbech reagerede overhovedet ikke på det faktum, at vi har en lang række unge, som ikke kan gennemføre en uddannelse på en teknisk skole. Hvad vil fru Birthe Rønn Hornbech så gøre den dag, hun har brug for en folkepension, for det er jo de unge, der skal sørge for, at samfundet er rigt nok til at give en folkepension?

Fru Birthe Rønn Hornbech svarede slet ikke på det. Det er ikke specielt udgiftskrævende, og jeg vil nok sige, at både den arbejdsgiver, som får en ung lærling, og den skole, som skal levere den unge lærling, meget vil have sig frabedt, at de skulle være en del af behandlersamfundet. At give en ung en uddannelse, skal det nu være behandling også, så kan jeg simpelt hen overhovedet ikke se ret meget i det offentlige samfund, som ikke efter fru Birthe Rønn Hornbechs opfattelse er behandling.

Nu må jeg have en forklaring.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo en imponerende stædighed, fru Birthe Rønn Hornbech lægger for dagen, når hun fastholder, at det er gammeldags at forebygge, og at det personlige ansvar er det altafgørende.

Jamen det er jo klart nok, for fru Birthe Rønn Hornbech repræsenterer en regering, som skærer ned f.eks. på trafikuheldsforebyggelse, på det trafiksikkerhedsmæssige område, og derved indirekte er med til at forhøje antallet af ulykker på vejene. Det viser sig jo gang på gang, at den nuværende regering skærer ned på de områder, der er forebyggende, og derfor er det jo rimeligt nok, at vi er nogle, der siger: Forebyggelse er vigtig, langsigtet arbejde er vigtigt.

Og så vil jeg komme med det sidste argument til fru Birthe Rønn Hornbech: Jeg tror, at fru Birthe Rønn Hornbech og jeg er enige om det gamle borgerlige ord, der hedder, at lediggang er roden til alt ondt. Arbejdsløsheden skal holdes ned, ungdomsarbejdsløsheden må ikke stige, og derfor er det et kæmpeproblem for den nuværende regering, at arbejdsløsheden nu igen sti-

ger. Det vil sige, at der er flere og flere unge, der går ledige rundt, og som ikke har noget at fordrive tiden med, andet end at finde sig noget dårligt selskab. Så hjælper det ikke ret meget, at vi står her og appellerer til forældresvar. Det bliver ikke altid udført, som det burde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Er vi virkelig nået så langt med Det Radikale Venstre, at Det Radikale Venstres ordfører i år 2002 mener, at det er sådan, at hvis der er en ung, der ikke har en praktikplads, så har han ikke andet at bestille i dagens Danmark end at falde i dårligt selskab? Så er det et meget svagt samfund, den tidligere regering har opbygget, og så er det nogle meget svage medmennesker, som efter fru Elisabeth Arnolds opfattelse befolker Danmark.

Så får jeg at vide, at jeg er stædig, fordi jeg siger, at det er gammeldags at forebygge. Det er jo også den måde, man kan føre en politisk muderkastning på, når man nu ikke evner en dialog. Man kan tage udgangspunkt i noget, der ikke er sagt.

Det, jeg har sagt var gammeldags, og hvor fru Elisabeth Arnold var fornærmet over, at jeg ikke havde taget hende med, var, at for mig og for Venstre er det traditionelle socialdemokratiske velfærdssamfund, hvor man bare ansætter flere og flere behandlere til at løse problemerne, gammeldags for et liberalt parti.

Nu har vi altså fået en borgerlig regering, der godt vil have orden i økonomien, der gerne vil have en rimelig balance mellem den offentlige og den private sektor, og som netop vil skabe gang i den private sektor, også for at der kan blive flere praktikpladser, og det er jo ikke bare her, man vil have praktikpladser. Men jeg forstår, at denne regerings økonomiske politik er roden til, at der bare vil blive rockere overalt. Jeg synes ikke, det er en saglig måde at argumentere på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi skriver 2003.

Så er det fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kvitterer for, at fru Birthe Rønn Hornbech erkender, at der er noget, der hedder et uddannelsessystem, og at der også er noget, der hedder tekniske skoler. Jeg kan forstå indirekte i fru Bir-

the Rønn Hornbechs besvarelse, at der også var en erkendelse af, at der mangler praktikpladser.

Men det, jeg ikke fik fru Birthe Rønn Hornbech til her fra talerstolen at kommentere, er: Mener fru Birthe Rønn Hornbech, at det er en del af behandlersamfundet, at man laver en uddannelse, som unge mennesker rent faktisk kan gennemføre, hvor de starter ved år 1 og så har en viden om, at de kan afslutte år 3 eller år 4 med en gennemført uddannelse, eller mener fru Birthe Rønn Hornbech, at unge mennesker, der går på en teknisk skole, ikke er så meget værd?

For jeg er hundrede procent sikker på, at Venstre, hvis det havde drejet sig om gymnasieelever, som fik besked på, at de efter 2. g ikke kunne gennemføre med 3. g, fordi der ikke var plads, så ville have en helt, helt anden høj toneføring omkring det problem, at vi har en meget stor gruppe af unge, der ikke kan gennemføre deres uddannelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Vi er jo nogle, der har prøvet at få en dialog med fru Birthe Rønn Hornbech bl.a. ved at spørge hende, hvad det så er, som partiet Venstre og så mænd også hele regeringen vil gøre for at forebygge, at der sker en øget rekruttering til rockergrupperne. Vi har spurgt flere gange, og mange ordførere har spurgt, og vi har ikke fået andet svar, end at forebyggelse er gammeldags. Jeg må bare konstatere, at det er det indtryk, man får ved at lytte til den her debat.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg vil ikke svare fru Elisabeth Arnold, når fru Elisabeth Arnold mener, at det skal foregå på den måde, at man tager udgangspunkt i noget, der ikke er sagt. Så har jeg ikke noget svar.

Til fru Anne Baastrup er det lidt det samme. Jeg har jo ikke på noget tidspunkt sagt, at praktikpladser havde noget som helst med behandlersamfundet at gøre. Jeg har talt om alle de rådgivere, som man vil ansætte igen og igen.

Da denne regering trådte til, foretog man en ændret ressortopdeling af ministerierne. Det var ud fra en grundlæggende anden holdning end den socialdemokratiske, en anden grundholdning end den, jeg vil kalde socialdemokratismen. Man oprettede et beskæftigelsesministerium for at tilkendegive, at her var man i offensi-

ven, for det var det, det drejede sig om. Og mig bekendt har denne regering gjort utrolig meget for at få mange praktikpladser.

Jeg forstår slet ikke den tankegang, for det lyder jo næsten, som om fru Anne Baastrup mener, at de, der går på teknisk skole, er dårligere mennesker end andre, siden man overhovedet kan begynde at foretage den sondring mellem tekniske skoler og gymnasier. Jeg er i hvert fald meget fremmed over for den.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Socialdemokratiets forespørgsel om, hvad regeringen vil gøre for at stoppe rekruttering til rockermiljøer, er desværre et yderst relevant spørgsmål. Hvem vil ikke gerne have en opskrift på at stoppe rockerkriminaliteten?

Dansk Folkeparti har i årevis haft dette emne på programmet, og vi glæder os over, at der nu også er en øget forståelse for at stoppe dette uvæsen ved fødekæden. Men vi kan undre os over, at Socialdemokratiet ikke pålægger regeringen at opfinde en model til generelt at stoppe alle unge i at ville indgå i kriminalitet. Der findes også bander, som har en anden karakter end at være rockerrelaterede. Der er f.eks. bander med rod i indvandrer kredse. Udsagn fra politifolk tæt på dette miljø fortæller, at netop disse er betydelig grovere, vildere og mere brutale, og at de på ingen måde skyr nogen midler for at opnå deres mål. Vil det ikke også være relevant at få stoppet fødekæden til disse grupper? Hvorfor fokuserer Socialdemokratiet kun på rockere?

Ifølge Danmarks Statistik udgør andelen af kriminelle unge mellem 15 og 29 år med udenlandsk baggrund 52,6 pct. Det er en voldsom overrepræsentation, og jeg synes, det maner til eftertanke, og det bør efter Dansk Folkepartis mening også indgå seriøst i hele den her problematik.

Det har altid været Dansk Folkepartis holdning og opfattelse, at en konsekvent og hurtig opfølgning på en kriminel handling vil dæmme op for en meget stor del af specielt ungdomskriminaliteten. Som det fungerer i dag, hvor det unge menneske løslades efter afhøring, og der går måneder, før en rettergang og en strafafsoning finder sted, nedbrydes respekten for systemet, og i mellemtiden har den pågældende måske endda begået ny kriminalitet.

Jeg tror, at der skal indføres nogle andre initiativer for at stoppe den kriminelle tilgang til rockerbander og andre bander. Stopper man fødekæden, vil fænomenet uddø af sig selv, og den vej, som Dansk Folkeparti kunne forestille sig, er bl.a. en hurtig og konsekvent retssag og følgen op på unge mennesker, der begår en kriminel handling, og ikke nogen form for løsladelse og yderligere kriminel handling i forbindelse med løsladelse.

Vi mener også, at det bør være en nødvendighed at inddrage forældrene i problematikken, og jeg havde nær sagt, at hvis man oplever, at et ungt menneske begår den ene kriminelle handling efter den anden, så bliver man næsten nødt til på en eller anden måde at tvinge forældrene til en form for, jeg havde nær sagt undervisning i opdragelse af deres unge mennesker. Det kan ikke være rigtigt, at man ikke også inddrager problematikken omkring forældrene og drager dem til ansvar for de handlinger, deres unge mennesker begår.

På den baggrund vil jeg på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at det er afgørende at bekæmpe rocker- og anden bandekriminalitet og bremse rekruttering til rockergrupper og andre kriminelle bander, kan Folketinget tilslutte sig justitsministerens redegørelse for den styrkede indsats på området, og fremhæver i den forbindelse særligt, at

- justitsministeren har fremsat lovforslag, der skal forbedre politiets efterforskningsmuligheder og bidrage til en styrket indsats mod rockerkriminalitet,
- Rigspolitichefens og politimestrenes plan for en intensiveret indsats mod rockerkriminalitet er under implementering, og at den intensiverede indsats efter statusredegørelsen af 11. april 2003 i stadig stigende omfang giver resultater,
- der bl.a. som led i den intensiverede indsats er iværksat yderligere initiativer, herunder lokalt bl.a. i SSP-samarbejdet for at hindre rekruttering til rockergrupper,
- justitsministeren har taget initiativ til nærme- re at undersøge erfaringerne med rockerforbuddene i Tyskland,

- justitsministeren sammen med Kommuner- nes Landsforening har nedsat en tværgående arbejdsgruppe for at styrke den koordinerede myndighedsindsats over for rockerkrimi- nalitet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 93).

Kl. 15.00

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne takke hr. Per Dalgaard for at anerkende, at forebyggelse rent faktisk virker. Det synes jeg var noget vi manglede at høre fra den foregående ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, nemlig at forebyggelse rent faktisk virker. Og som hr. Per Dalgaard nogenlunde ordret sagde, er det, det drejer sig om, en konsekvent og hurtig handling over for de her unge, som er på vej ud i problemer. Jeg synes, det er flot, at det kommer fra Dansk Folkeparti, når det var så svært at få ud af munden på den tidligere ordfører.

Må jeg så også sige, at den vedtagelse, der er blevet fremsat her, jo sådan set er o.k., men den handler jo ikke meget om det, den her debat handler om, nemlig forebyggelse. Den her debat handler om, hvilke konkrete initiativer og tiltag regeringen har tænkt sig at gøre for at bremse rekrutteringen til rockermiljøer og andre kriminelle miljøer.

Jeg har et spørgsmål. Dansk Folkeparti mener, at det er vigtigt med en hurtig og konkret handling over for unge, der er på vej ud i problemer, men er man så enig i, at man, når der i store undersøgelser bliver peget på, at f.eks. SSP-samarbejdet skal forstærkes, skal se på at få det forstærket, fordi det er vigtigt? Kommunerne siger, at jo mere de har SSP-samarbejdet, jo mere effektivt det er, desto flere resultater får de, og jo hurtigere gribes der ind over for de unge.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Dansk Folkeparti valgte at koncentrere sig om de unge andengenerationsindvandrere i det her. Jeg forstod ikke, hvordan man mente tilgangen skulle stoppes til de her grupper, men jeg forstod som den socialdemokratiske ordfører, at Dansk Folkeparti i modsætning til Venstres ordfører, som var på tidligere, mente, at der skulle

foretages en præventiv indsats. Det synes jeg ligesom hr. Morten Bødskov at der er grundlag for at rose Dansk Folkeparti for.

Men problemet i den her sag er jo, at Dansk Folkeparti har indgået den ene finanslovaftale efter den anden, var jeg næsten lige ved at sige, hvor man direkte modarbejder det, som også er teksten i det her forslag til vedtagelse, som ligger nu her, og som hr. Per Dalggaard selv læste op.

Jeg behøver bare at nævne, som vi også har været inde på i debatten tidligere, at der er en håbløs praktikpladssituation, og at der er 22.000 flere arbejdsløse end på samme tidspunkt sidste år. Lad os sige, at grundlaget for at kunne rekruttere til disse rockergrupper er større nu, end det nogen sinde har været. Vi har omtalt de nedskæringer, der er foretaget på det boligsociale område osv.

Jeg vil spørge hr. Per Dalggaard: Hvad er det så præcis, der skal til, for at vi stopper rekrutteringen?

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Jeg vil tillade mig at starte bagfra med hr. Lars Kramer Mikkelsen, for jeg tror ikke på, at en stigende arbejdsløshed og et bestemt boligområde, hvor man bor, i sig selv betinger, at man behøver at blive kriminel.

Sådan var det i hvert fald ikke, dengang jeg var ung og boede i karrebyggeri, eller dengang, hvor det f.eks. var svært for unge mennesker at finde en læreplads. Det var da ikke en betingelse for, at man umiddelbart blev kriminel. Det fatter jeg ikke en brik af. Jeg synes ikke, at de ting hænger sammen.

Det har netop noget at gøre med holdninger hos befolkningen, holdninger hos forældrene, og den stoppen af andengenerationsindvandrerens indtræden på den kriminelle løbebane mener jeg helt klart kan opnås ved den konsekvente handling, som jeg har talt meget for skal til, hvor man ikke bare tager en ind, som har begået en eller anden grov kriminel handling, og forhører vedkommende, får navn og adresse, og så bliver han sluppet ud igen.

Jeg er udmærket klar over, at vi løber ind i et problem med hensyn til kapacitet, men Socialdemokratiet kan sikkert tale med om, hvorfor det nu er opstået. Men en konsekvent handling mener jeg helt klart vil stoppe unge menneskers indtræden på den kriminelle løbebane.

Om forebyggelse som sådan: De aktiviteter, som er i gang i øjeblikket, synes jeg er helt fine, og de kan da altid gøres bedre. Alting kan altid gøres bedre. Det er der ingen tvivl om. Når man er i opposition, er der netop frit spil. Man kan altid komme og sige, at den nuværende regering gør tingene dårligt. Den skal gøre dit og dat bedre. Det kan man så forholde sig til, som f.eks. fru Birthe Rønn Hornbech har gjort.

Men at det er de boligsociale problemer og arbejdsløsheden, som betinger kriminalitet, tror jeg altså ikke et øjeblik på. Jeg mener ikke, at tingene hænger sådan sammen.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil blot minde hr. Per Dalggaard om, at Dansk Folkeparti mig bekendt stadig også er i opposition, så det er dog muligt at ændre politik.

Der er et område, hvor man kunne ændre sin politik, når det nu er tilfældet, at den i dag meget omtalte rapport om gadekriminalitet og bandekriminalitet i Danmark peger på, at de unge, som havner i de her problemer, oftest kommer fra hårdt belastede boligområder.

Så synes vi i Socialdemokratiet, at det er en alvorlig fejltagelse, for nu at sige det pænt, at man fjerner støtten til byfornyelse, skærer dramatisk i den, og at man fjerner det tilskud, som man gav til de her beboerrådgivere, som beviseligt har sænket kriminaliteten rundtomkring. Det står sort på hvidt, og jeg vil tro, at hr. Per Dalggaard kunne få et ton rapporter, som dokumenterer de her sammenhænge.

Er man klar til at ændre det, når det nu er bevist, at unge, der havner i kriminalitet, oftest kommer fra de her områder? Er man parat til at genindføre den indsats, som den tidligere SR-regering havde stor succes med?

I mit eget område, hvor jeg er valgt ude i Rødovre, er der talrige eksempler på, at områder, hvor lavindkomstfamilier bor, almene boliger og andet, er alvorligt hårdt belastede, og mange unge havner desværre i kriminalitet. De her beboerrådgivere har hjulpet og sænket kriminaliteten og hærværket og dermed været med til at friholde unge fra at havne i kriminalitet. Er man klar til at ændre den politik?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg skal bare høre: Når nu hr. Per Dalggaard på vegne af Venstre, De Konservative og selvfølgelig også Dansk Folkeparti i dag fremsætter et

forslag til vedtagelse, er det så også et udtryk for, at Dansk Folkeparti sådan set har accepteret den situation, som vores politi er i, og de manglende ressourcer, som er situationen for politiet også i forhold til bl.a. at kunne løfte de kriminalpræventive opgaver, som er så utrolig vigtige f.eks. i forhold til SSP-samarbejdet?

Er det sådan, vi skal forstå Dansk Folkepartis deltagelse i dag i det forslag til vedtagelse, der er lagt frem?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Sagt til hr. Per Dalggaard: Jeg mener ikke, at jeg i mit indlæg sagde, at alle arbejdsløse bliver kriminelle. Men jeg mener sådan set, at man med den ene undersøgelse efter den anden kan bekræfte og dokumentere, at i tilfælde af arbejdsløshed, i tilfælde af mangel på praktikpladser osv., er grundlaget og risikoen for at blive rekrutteret til den ene eller anden form for kriminalitet – i det her tilfælde også til supportergrupper eller til rockergrupper – rent faktisk større.

Kl. 15.10

Sandheden er, at på alle de felter, hvor man kan sige at tilstandene forværres, er de faktisk blevet forværret, siden Dansk Folkeparti fandt på den ulykkelige situation, at de ville støtte en VK-regering. Arbejdsløsheden er steget, antallet af praktikpladser er faldet, antallet af unge, som bliver skubbet i ledighed, er steget, antallet af beboerrådgivere er faldet, antallet af byfornyelsesprojekter er faldet. I det hele taget er der skåret ned på en række af de felter, hvor vi ved, at vi kan gribe ind over for det her.

Det var sådan set det, jeg påpegede i mit indlæg.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Der er da nok ingen tvivl om, at hvis man f.eks. skal gøre kriminaliteten blandt unge op, der bor i boligområder, hvor der er mange unge, så vil antallet af kriminelle unge i de boligområder være større end i boligområder, hvor der er færre unge. Det er der da nok ingen tvivl om.

Men gad vide, om det rent procentmæssigt egentlig også holder stik; det gør det måske nok til en vis grad. Jeg havde nær sagt, at sådan vil det vel egentlig altid være på en eller anden led, for det er vel en fordeling af et helt samfund, der afspejler sig i f.eks. større boligområder. Derfor vil der vel egentlig også være større kriminalitet

de steder, hvor der er mange unge mennesker, uden at det dermed skal være sagt, at vi må acceptere det.

Det, som vi foreslår, er bl.a., at det skal have en konsekvens for forældrene. Vi bliver nødt til at tage forældrene med ind i hele den her problematik og over for dem sige, at vi ikke kan have, at deres unge mennesker den ene gang efter den anden går ud og begår kriminalitet. Det må have nogle konsekvenser for forældrene. De bliver også nødt til at blive inddraget i løsningen af det problem.

Sagt til hr. Jann Sjursen med hensyn til politiets ressourcer: Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti er meget indstillet på, at politiet skal have de ressourcer, de har brug for. Det er ulykkeligt, at den store overarbejdsdruk stadig væk bare bliver skudt foran. Der skal simpelt hen ske en løsning på det, men hr. Jann Sjursen ved også udmærket godt, at det er lige før, at det er finanslovstof. Det er i hvert fald aftalestof i forbindelse med politiforliget. Men jeg er ret sikker på, at vi er indstillet på at kigge på den problemstilling, der hedder politiets ressourcer, når det næste politiforlig skal indgås.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen siger, at arbejdsløsheden stiger, og at praktikpladserne og byfornyelsen falder. Ja, tingene i samfundet ændrer sig selvfølgelig fra den ene regering til den anden, det gør de vel nok, men at det igen skulle betinge, at unge mennesker går hen og bliver kriminelle, det har jeg altså godt nok svært ved at se. Sådan var det i hvert fald ikke dengang, jeg var ung. Fordi man ikke umiddelbart kunne få en læreplads, efter at man var kommet ud af skolen, hvis det f.eks. var det, man skulle, gik man ikke hen og blev kriminel. Jeg mener ikke, at der behøver at være en sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Hr. Per Dalggaard kan ikke være i tvivl om, at vi fra Socialdemokratiets side har en meget dyb og stor bekymring over den mangel, der er på socialpædagogiske behandlingspladser til unge. Det betyder faktisk, at der er unge, som står og skulle ind, og som ikke kommer ind.

Hr. Per Dalggaard burde heller ikke være i tvivl om vores dybe bekymring over den mangel på pladser, der er i vores fængsler, sådan at vi faktisk er i den situation i dag, at der er flere, der har fået deres dom, som venter på at komme ind, end der er inde at afsone. Det er endda så-

dan, at man har suspenderet indtaget på ubestemt tid. Vi er dybt bekymret over det. Men jeg vil sige, at vores bekymringer jo egentlig er langt dybere over, at det ikke er lykkedes at få regeringen og justitsministeren til at ville se de her problemer og kendsgerninger i øjnene.

Men jeg synes, at hr. Per Dalggaard forsøger at blæse og have mel i munden på en gang, og det kommer man som regel ikke godt fra. Hvad er det egentlig, man fra Dansk Folkepartis side er uenig i i dag i det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har fremsat?

Hvad er det i de syv punkter, man er uenig i? For når man hører talen her, så er der ikke lagt an til, at man er uenig i de punkter. Derfor synes jeg egentlig, at vi i den her debat har brug for at få at vide: Hvad er det konkret, Dansk Folkeparti ikke kan støtte i de her syv punkter?

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Pænt sagt synes jeg, at det svar, hr. Per Dalggaard gav undertegnede på spørgsmålet om den sammenhæng, der er mellem de dårlige opvækstkår, arbejdsløshed, dårlige sociale forhold, økonomi og andet og risikoen for at havne i kriminalitet, var lettere uforståeligt. Men der er masser af rapporter, som dokumenterer det, og det er vel inden for socialpolitikken en af de mest veldokumenterede sammenhænge. Så hr. Per Dalggaard kan roligt begive sig i den retning at prøve at studere det her emne.

Det, jeg spurgte om, var, om hr. Per Dalggaard og Dansk Folkeparti dermed er klar til at ændre politik. Der er masser af boligområder i det her land, som desværre er i en alt for urimelig stand, som har masser af problemer og andet. Dansk Folkeparti har med deres stemmer til regeringens økonomiske politik og finanslov bidraget til, at et meget lille konkret tiltag er blevet fjernet, nemlig støtte til beboerrådgivere i lokalsamfund, som beviseligt har afhjulpet de her problemer.

Det, vi spørger om, er: Med denne holdning, altså at man fjernede støtten til de her beboerrådgivere, har man fjernet et initiativ, som har hjulpet mod den kriminalitet, som finder sted i mange af de her beboerområder. Vi vil bare høre, om Dansk Folkeparti er klar til at ændre det, fordi det har vist sig afgørende.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

(Taleren snubler på vej op til talerstolen.)

Hovsa! Ja, man bliver så mælløs, når man sidder og lytter.

Jeg tilstår, at jeg nok tror, jeg ved, hvornår det var, hr. Per Dalggaard var ung, men da han var ung, var vilkårene ikke sådan, at fordi man nu var arbejdsløs, så var risikoen for at blive kriminel større osv., osv. Jeg mener at have læst stribevis af undersøgelser, og jeg tror også, de kan findes – jeg har lige fået bekræftet fra hr. Morten Bødskov, at det kan de – så jeg vil selvfølgelig bare opfordre hr. Per Dalggaard til at se på de dokumentationsundersøgelser, der er på det der felt.

Det, jeg spurgte om i sidste runde, var sådan set, om der skal gøres noget. Det kunne vi forstå på hr. Per Dalggaard at der skal. Det, der er interessant, er jo, om det er unge indvandrere, der alene skal jagtes i denne her sammenhæng, eller hvad det er. Det var sådan set der, hr. Per Dalggaard tog fat.

Jeg spurgte, og der er blevet spurgt om det flere gange, hvor det er, der skal tages fat i de her større boligområder, som jeg tror hr. Per Dalggaard kaldte dem. Hvor er det, der skal tages fat dér, og hvad er det for nogle initiativer, der skal anvendes? Er det de initiativer, som igennem 10 år rent faktisk bar frugt, da SR-regeringen satte dem i gang, og som VK-regeringen med støtte af Dansk Folkeparti har skåret væk? Er det de initiativer, der skal sættes i gang igen?

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Fru Lissa Mathiasen er dybt bekymret over de manglende fængselspladser og vel egentlig også pladser til unge kriminelle. Det er Dansk Folkeparti i hvert fald også. Og vi kan sagtens få en lang snak om, hvor årsagen til det egentlig ligger. Den ligger jo garanteret i den tidligere regerings manglende omsorg for kriminalforsorgen som sådan.

Det kan ikke komme som nogen overraskelse, at fængselsmassen er nedslidt til sokkeholderne og faktisk er i meget dårlig stand, og at der ikke tidligere har været taget særlig meget hånd om det. I den tidligere regerings tid var det jo sådan, at man regulerede antallet af indtag i forhold til straffeloven, sådan at der ikke altid var så mange, der kunne komme ind, som egentlig skulle ind i henhold til tidligere love, og den trafik er jo stoppet med en borgerlig regering. Nu skal folk

ind at sidde, hvis de bliver dømt til det, og man putter dem ikke andre steder hen eller reducerer deres straf, fordi der nu ikke lige er pladser.

Til hr. Morten Bødskov med hensyn til dårlig opvækst osv., og hvad forskellen egentlig er på det forslag, som bl.a. Socialdemokratiet har fremsat, og det, som regeringen og Dansk Folkeparti har fremsat, så er det hele den filosofi, der handler om behandlersamfundet. Altså netop det, at man bare skal give de eksisterende behandlertyper lidt mere, putte flere penge i de eksisterende behandlertyper og ansætte endnu flere folk til at behandle.

Det er ikke en model, som Dansk Folkeparti går ind for. Som jeg tidligere har omtalt, vil vi pålægge forældrene et større ansvar. Vi bliver simpelt hen nødt til at sige til forældrene: Det er jer, der har fået børnene, det er jer, der skal opdrage dem. I bliver nødt til at tage ansvaret for de handlinger, de begår.

Kl. 15.20

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen om at kigge på den dokumentation, der findes omkring boligområdernes, jeg havde nær sagt, skabelse af nogle kriminelle elementer: Det vil jeg meget gerne se på. Og til, hvorvidt der så egentlig skal gøres et andet tiltag i forbindelse med at få nogle af de ting op at stå igen, som har været, og som er blevet sløjft, vil jeg sige, at hvis det virkelig viser sig, at der er blevet ødelagt nogle gode ting i forbindelse med nogle tidligere tiltag, så synes jeg da, det er noget, vi skal være åbne over for at kigge på.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt sige til hr. Per Dalgaard, som bare slynger nogle ting ud om, at vi under vores regeringsperiode skulle have nedsat straffene og dermed reguleret, så der var pladser nok i fængslerne, at det er en påstand uden grund. Ellers vil jeg godt bede om at få en bunke eksempler på det, som hr. Per Dalgaard sagde her.

Så siger hr. Per Dalgaard, at fængselsmassen jo er så nedslidt. Her er jeg nødt til at sige, at vi rent faktisk ved sidste forlig om kriminalforsorgen under den daværende socialdemokratiske-radikale ledede regering valgte at sige: Det her skal vi have fat om. Derfor tog man initiativet til det første nye fængsel, udskiftningen af Horsens, som absolut var det dårligste, og derfor har vi netop også fra Socialdemokratiets side sagt: Vi ønsker, at vi i det næste flerårsforlig og i de følgende flerårsforlig får taget fat, sådan at vi

får skiftet, så vi ikke har den der meget nedslidte fængselsmasse.

Men det er jo ikke det, som det her drejer sig om. Det her drejer sig om, at der ikke er pladserne. Det drejer sig om, at vi har en mængde mennesker, som er dømt, men som ikke kan komme ind. Og det er ikke noget, som er kommet på grund af en lemfældig holdning fra en tidligere regering. Det er noget, der rent faktisk er sket, og som er vokset gennem de senere år, hvis vi kigger på tallene.

Jeg er nødt til så til sidst at spørge én gang til: Er det forældrenes ansvar, at der ikke er praktikpladser nok? Er det forældrenes ansvar, at der ikke er de nødvendige antal socialpædagogiske behandlingspladser? Siger man virkelig fra Dansk Folkeparti, at det her må forældrene selv løse? Har vi ikke også som politikere et ansvar her? Det mener vi i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg har et sted i mine mange papirer oppe på kontoret nogle tal, der kan dokumentere med hensyn til den påstand, som fru Lissa Mathiasen siger jeg fremfører omkring det at regulere straffene i forhold til det at komme i fængsel, sådan at det passer til kapaciteten i fængslerne. Jeg husker nogle tal, nogle ganske få tal. Jeg husker tallene i forbindelse med samfundstjeneste. I 1991 var der 500 på samfundstjeneste. I år 2002 var der 2.500, deriblandt bl.a. spritbilister, som havde forvoldt skade.

Det er jo en fin måde at skabe kapacitet i fængslerne på at sige, at de, som egentlig tidligere skulle have været i fængsel, fordi de havde begået en kriminel handling, nu kan komme på samfundstjeneste, og så bliver der lidt flere pladser i fængslerne. Hokus pokus.

Det er da klart, at kapaciteten i fængslerne er udnyttet meget nu, når der er vedtaget en volds-pakke, som betinger, at grov vold skal straffes hårdere. Og det, at en fange synes, at han har lyst til at forlade fængslet, hvis det nu passer ham at komme ud og nyde solen, har ikke tidligere kostet noget. Det koster noget nu i forbindelse med fængselsopholdets længde, hvad det ikke har gjort tidligere. Så det er jo soleklart, at kapaciteten i fængslerne bliver udnyttet til helt op under loftet.

Med hensyn til praktikpladser i forbindelse med socialpædagogiske ophold, så har jeg ikke noget svar på det ud over, hvad jeg tidligere er kommet med.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu skal man jo tænke sig om og sige det på en pæn måde. Jeg vil så sige det på den måde, at det er noget gedigent vrøvl, der her bliver sagt fra hr. Per Dalgaard med henblik på, hvad det skulle være for en udvikling. Men – og det var måske det, der var det geniale – ved at hr. Per Dalgaard brugte meget tid på det, fik jeg ikke svar på, hvad det var, jeg rent faktisk spurgte om.

Det, jeg spurgte om, var: Hvad er det rent konkret i de her syv punkter, der ligger i det forslag til vedtagelse, som er foreslået af Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre, som man er imod ifølge den tale, hr. Per Dalgaard holdt? Man kan ikke både blæse og have mel i munden og sige, vi vil gerne de her ting, vi vil gerne være med til forebyggelse, og samtidig bagefter sige, men bortset fra det er vi imod det. Det kræver et svar fra hr. Per Dalgaard. Hvad er det konkret?

Kl. 15.25

Hr. Per Dalgaard siger, at det er forældrenes ansvar. Så siger jeg: Det her er ikke forældrenes ansvar. Det er vores ansvar som politikere at sørge for, at der også er de nødvendige pladser. Det er vores ansvar, at den forebyggende indsats også kommer til rent faktisk at fungere, så den har den effekt, som jeg håber alle herinde er enige i at der er behov for.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg synes, at den udtalelse, fru Lissa Mathiasen kom med, er meget sigende. Det er ikke forældrenes ansvar. Det er vores ansvar, siger fru Lissa Mathiasen. Det er netop holdningen, at fru Lissa Mathiasen gerne vil tage opdragelsen af børnene fra forældrene og køre den over på politikerne og socialpædagogerne og skolerne, og jeg ved ikke hvad. Og det kan man jo have som grundmodel for, hvordan samfundet skal udvikle sig. Det har Dansk Folkeparti ikke.

Så spørger fru Lissa Mathiasen, hvad det egentlig er konkret i det forslag til vedtagelse, som hr. Morten Bødskov, fru Anne Baastrup og fru Elisabeth Arnold kommer med, som vi er imod. Nu har jeg lige taget nogle pinde ud, som jo netop igen viser, at det er behandlersamfundet, der skal styrkes, i forhold til at det er det enkelte individ, der har et ansvar sammen med forældrene for at opføre sig ordentligt.

Med hensyn til at forstærke boligsociale arbejder har jeg sagt, at hvis det virkelig viser sig,

at der har været nogle aktiviteter dér, som har ødelagt et godt arbejde, så synes jeg da, det er værd at kigge på igen.

Men en anden ting som at tilbyde fritidsaktiviteter med betryggende træner- og lokaleforhold: Ja, ja, o.k. Hvis der var penge nok, så ville det sikkert nok være en fin ting at tilbyde et ungt menneske, også for at han eller hun skal få noget sundhed ind i kroppen.

Med hensyn til at sikre, at antallet af praktikpladser øges: Jamen der er vi inde på et område, hvor det jo egentlig er erhvervslivet som sådan, som må tilbyde sig med et øget antal praktikpladser. Det er ikke noget, jeg mener, vi umiddelbart kan lovgive omkring.

Med hensyn til at udvide brugen af ungdomskontrakter: Det er jo netop i forbindelse med, at unge har været ude i nogle kriminelle løbebaner, går jeg ud fra, at man skal have de her pågældende ungdomskontrakter. Dem skulle vi jo så gerne ikke have nogen af, i og med at vi forsøger at tage fat om nældens rod og pålægge forældrene et ansvar.

Med hensyn til at øge pladser til utilpassede unge: Det er samme sag. Hvis vi undgår, at der kommer nogle sådanne, så har vi ikke brug for pladser til utilpassede unge.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Forespørgslen rejser spørgsmålet: Hvordan skal vi bremse rekrutteringen til rockergrupperne? Vi Konservative er ikke i tvivl om, hvad der er den bedste metode. Den bedste og mest effektive måde er simpelt hen at nedbryde rockergrupperne; det er at sikre, at hver eneste gang en rocker begår kriminalitet, så bliver han dømt, og så bliver han straffet, og så bliver han sat fængsel i rigtig mange år.

For det andet er det at sikre sig, at hver eneste gang en rocker stjæler, røver eller opkræver beskyttelsespenge eller dummebøder, så bliver disse penge konfiskeret, og rockeren kommer bag tremmer.

Så er der selvfølgelig nogle, der kan spørge, hvorfor vi skal være så barske over for rockerne, Hells Angels og Bandidos og deres støttegrupper. Er de nu virkelig så kriminelle?

Jeg kan huske, da rockeren Jørn Jønke på tv kaldte sig selv og de øvrige medlemmer for en samling rare rødder. Vi er mænd med hjertet på

rette sted. Det var Jønkes ord. Men jeg siger: Godt der ikke er flere af den slags mænd.

For sandheden er jo, at der er knap 200 Hells Angels-medlemmer, og at de tilsammen har 1.812 domme. Det er et halvt år siden. Det er mere end 9 i snit, inklusive 25 drab. Og hvad så med Bandidos? Er de bedre? Ja, de har 1.919 domme. Det giver 8 domme i snit pr. medlem.

Sagt ligeud, så er rockerne altså kriminelt organiserede gangsterbander, som stjæler, som røver, og som myrder. De står bag narkokriminalitet, en meget stor del af den, og handel med kvinder. Og i deres fritid opkræver de beskyttelsespenge; de pålægger dummebøder. Sådan er sandheden. De er simpelt hen hårdkogte kriminelle, og derfor skal de behandles, som den nuværende regering har lagt op til. Tak for det.

Lad mig så nævne fem kendsgerninger: Der har aldrig nogen sinde i danmarkshistorien været så mange rockere bag tremmer, som der er i dag, den 24. april: 165 mand. Det er en klar stigning, siden regeringen kom til.

Kl. 15.30

Der er et ganske stort antal rockere i dag, og det er kendsgerning nummer to, som proforma flytter til Sverige eller til Tyskland, simpelt hen fordi dansk politi er for effektivt.

For det tredje er der en del af støttegrupperne til disse bander – det er Red & White, det er Hells Angels-støttegrupperne, og det er Support X Team, som er støttegruppe til Bandidos – som nu har lagt uniformerne og på anden vis har søgt at sløre deres forbindelse med de rigtige rockere.

Den fjerde kendsgerning er, at Hells Angels nu er ved at lave en reklamefilm, som de skal sælge fra kiosker. Den skal vise, at Hells Angels ikke er de der, der har begået 25 mord, men bare er en hyggelig mc-klub. Det er for øvrigt de samme, som har søgt om at komme ind i Folketinget og fortælle om, hvor venlige og fredelige de er, og hvilket godt sindelag de har, og det er dem, som Socialdemokratiet ønskede at byde velkommen med morderen og voldsmanden Jørn Jønke Nielsen i spidsen. Det er ham, der er dømt for drab og i øjeblikket er dømt for grov vold.

Hvad siger så disse fem kendsgerninger? De fem kendsgerninger siger, og det er det essentielle, at rockerne er presset. Nu er det ikke rockerne, som er i offensiven mere. Næh, nu er det justitsministeren, politiet, myndighederne og de lokale fagforeninger og andre.

Hvad er så årsagen til denne positive udvikling, til at rockerne nu er presset i defensiven? Det er først og fremmest et flot politiarbejde. Det er et bedre og bedre samarbejde mellem politi, sociale myndigheder og skattemyndigheder. Det er det, at flere og flere kommuner med borgmestrene eller de lokale fagforeninger i spidsen eller i samarbejde siger, at de ikke vil finde sig i det og iværksætter et lokalt samarbejde til bekæmpelse af rockerne.

Det hele er bakket godt og flot op af en konservativ justitsminister, som har sørget for, at politiet har fået eller i løbet af de kommende måneder får nye, effektive og endnu bedre arbejdsredskaber til at bekæmpe dem:

Der er blevet mulighed for anonyme vidner i forbindelse med rockerkriminalitet eller grov organiseret kriminalitet. Der bliver bedre muligheder for at anvende agenter, både politiagenter og civile agenter. Der bliver øget adgang til ved organiseret kriminalitet at konfiskere udbyttet af den. Der bliver bedre mulighed for telefonaflytninger og for tilsvarende aflytning efter domstolskendelse, hvis der er behov for det.

Kort og godt, der er altså lavet en massiv indsats, der fjerner ondet ved roden. Det er endnu bedre end forebyggelse, og derfor er det det, der skal sætses på. Det Konservative Folkeparti er klar til at gå videre i den retning, hvis der viser sig øget behov for det. Men foreløbig er resultaterne begyndt at komme ind, og de kommer hurtigere og hurtigere.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Der er fra Socialdemokratiets side ingen grund til at være uenig i, at rockerne er hyperkriminelle. De spreder utryghed og frygt i masser af lokalsamfund rundtomkring. Der er såmænd heller ikke nogen uenighed om, at politiet gør det godt. Det, at de får bedre muligheder for at arbejde i og efterforske det her miljø, støtter vi sådan set også og har gjort det hele tiden. Ligeledes er vi enige i, at Told og Skat gør en brav indsats, og at de skal have bedre muligheder. At kommunerne gør en brav indsats, er vi sådan set også enige i. Vi er også enige i, at samarbejdet mellem de her berørte myndigheder godt kunne være bedre.

Det halter så lidt med regeringens støtte til et konkret forslag, som Socialdemokratiet har fremsat, som har været til afstemning, hvor regeringspartierne stemte imod. Det er så det, for på bundlinjen står en enighed om, at det, det

handler om, selvfølgelig er at tage fat på rockerne.

Men igen halter hr. Helge Adam Møllers argumentation, fordi han ikke koncentrerer sig om det, som forespørgslen drejer sig om: Hvordan forebygger vi, hvordan bremser vi, at unge rent faktisk havner i det her miljø, når det nu er dokumenteret, at rockergrupper, supportergrupper forsøger at rekruttere fra netværk, hvor kriminalitet endnu ikke er en fast del af hverdagen? Hvilke konkrete initiativer synes hr. Helge Adam Møller der er behov for, om der overhovedet er behov for nogen i den konservative forståelse af værdien af forebyggende arbejde?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Morten Bødskov vil ikke, jo, han vil nok høre, hvad jeg siger, men han vil ikke forstå det. Det er i orden, at vi er uenige, men min hovedtese og min hovedpointe er, at den bedste måde at stoppe tilgangen til disse bander på er ved at fjerne banderne. Det er derfor, at vi skal koncentrere kræfterne om det.

Kl. 15.35

Lad mig nævne lidt provokerende, at i de 10 år, hvor Socialdemokratiet havde regeringsmagten, byggede man videre på og øgede det SSP-samarbejde, som var skabt op gennem 1980'erne. Man lavede flere boligsociale initiativer, der kom flere beboerrådgivere, og i de samme 10 år steg antallet af rockere, og den rockerrelaterede kriminalitet steg også år efter år efter år.

Nu siger jeg ikke, at der er en sammenhæng – det siger jeg ikke, for jeg ved godt, at man kan misbruge statistik – men vi må bare konstatere, at i 10 år øgede man alt det her, og i de samme 10 år steg kriminaliteten.

Nu gør vi altså det modsatte. Ud over at vi ikke dropper SSP-samarbejdet – vi har faktisk øget det, og lige før påske trådte der en ny ordning i kraft, hvor Det Kriminalpræventive Råd nu tilbyder konsulentbistand til enhver kommune i dette land til at forbedre deres SSP – øger vi først og fremmest den massive indsats over for hovedproblemet, og det er den enkelte rocker.

(Kort bemærkning)

Lissa Mathiasen (S):

For ikke så forfærdelig mange år siden var vi med Retsudvalget på en tur rundt i landet. Der besøgte vi bl.a. Kolding, og det gjorde vi, fordi de i Kolding Kommune havde lavet en helt speciel indsats af forebyggende karakter, hvor poli-

tiet og de sociale myndigheder havde været med inde sammen med skolerne.

Det var alle partierne, der var med. Jeg kan huske, at der blev stillet mange spørgsmål, men et spørgsmål var det fremherskende, nemlig om det ikke havde været frygtelig dyrt, spurgte man politimesteren derovre – det kom endda fra fru Birthe Rønn Hornbech – at lave denne her indsats. Man kunne nemlig påviseligt se, at en indsats massivt igennem årene fra 1992 og frem havde givet det resultat, at det forebyggende arbejde virkede. Der var svaret: Det forebyggende arbejde har ikke kostet penge set i forhold til, hvad det koster at have bare én siddende i f.eks. Horsens.

Mener hr. Helge Adam Møller virkelig, at det er en billigere metode at lade være med at lave en forebyggende indsats over for disse unge, men afvente, at de kommer ind, at de bliver rekrutteret, og den dag, de laver den hårde kriminalitet som rockere, kan vi gå ind og gøre noget ved dem, og så kan vi sætte dem i fængsel? Er det ikke en dårlig vej at gå?

Vi har set sort på hvidt, hvordan man rundt i kommunerne, bl.a. med eksemplet fra Kolding Kommune, har kunnet udnytte muligheden for lave en god forebyggende indsats. Hvorfor tror De Konservative så, at det er forældet nu?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg vil følge lidt i fru Lissa Mathiasens spor. V og K har skåret i byfornyelse, kvarterløft og beboerrådgivningen, og hele den boligsociale indsats er blevet hårdt ramt under denne her regering.

Jeg er nødsaget til at spørge: Er det så også ensbetydende med, at kriminaliteten nu vil falde, at rekrutteringen til rockergrupperne nu vil falde, og at vi nu vil se, at den kriminalpræventive indsats i virkeligheden ad den vej kommer til at virke endnu bedre?

Sådan er det jo ikke. Jeg kunne også forstå på hr. Helge Adam Møllers smil før, at sådan var det ikke, men man fristes jo til med den argumentation at stille spørgsmålet.

Sandheden er, at der er blevet skåret kraftigt i denne regerings tid på alle de områder, hvor det beviseligt og dokumenteret i rapport på rapport er blevet påpeget, at det er her, man skal sætte ind. Hvordan kan hr. Helge Adam Møller så stå her og sige, at på disse områder sker der sådan set ikke noget ved, at der slækkes, man skal blot gøre straffene hårdere, så stopper man al kriminalitet i forbindelse med rockere? Det hænger

ikke sammen, må jeg sige til hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det hænger ikke sammen for hr. Helge Adam Møller. Det kan godt være, at jeg må trætte deltagere i debatten, men rapporten om grupperelateret kriminalitet i Danmark ligger faktisk på Rigspolitiets hjemmeside, og den kan hentes af alle. Der står det sort på hvidt. De har spurgt kommuner, de har spurgt politimestre, og de peger på, at der er problemer, at SSP-samarbejdet kan blive bedre, at nærpolitiet kan blive bedre, at dets indsats i lokalsamfund kan have en tydeligere – kan man sige – status internt i politiet, således at det bliver bedre.

Det her er for alvorligt til, at man bare kan forsøge at negligere det, der er et faktum: at der er folk, der peger på, at der er en risiko for, at unge havner i klørerne på de her uhyggelige folk, at der er folk, der peger på, at indsatsen kunne blive bedre rundtomkring. Så står man bare heroppe og negligerer det, som om der ikke er et problem.

Kl. 15.40

Min påstand er, at hvis regeringens økonomiske politik får de konsekvenser, som jeg fremsiger, nemlig at kommunerne vil spare på det sociale forebyggende arbejde, vil vi inden for få år se en meget uheldig udvikling, hvor kriminalitet og hærværk i de områder, hvor der før har været sat ind, igen vil begynde at stige. Og hvad er resultatet? Ja, det er, at flere unge havner i kriminalitet. Det synes jeg virkelig at hr. Helge Adam Møller bør reflektere lidt mere over, end han rent faktisk gør.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg indrømmer blankt, for at starte med hr. Morten Bødskov, at det ikke kan forundre eller imponere mig, at man på et eller andet område eller på mange forskellige områder kan sige, at noget kan blive bedre.

Hr. Morten Bødskovs indsats her i Folketinget kan også godt blive bedre. Jeg synes faktisk, at den er rigtig god, men den kan da selvfølgelig blive bedre. Alt i denne verden kan blive bedre. Jeg kan garantere, at hvis hr. Morten Bødskov er medlem af dette Folketing om 40 år, kan vi nævne de første 100 ting, lige fra sundhedsvæsen til politi og til forsvaret, hvor vi kan sige, at det kan

blive bedre. Sådan har det været lige siden Sokrates.

Men der er jo altså noget ved at være i regering, og det er også et spørgsmål om at prioritere. Vi kan ikke forbedre alting lige hurtigt, og derfor er det vigtigt at prioritere. Det er en politikers opgave. Men at noget kan blive bedre, medgiver jeg blankt, selvfølgelig kan det det. Jeg har svært ved at nævne ét eneste område, der ikke kan gøres endnu bedre, og én eneste person, der ikke kan yde en indsats, der er endnu bedre.

Så til hr. Larsen-Ledet, som siger, at alt er blevet skåret ned eller er faldet: Det er jo rigtigt, at der er mange ting, hvor der er skåret ned, eller er faldet. Der er også mange gode ting, der er skåret ned på. Ventelisterne er jo faldet drastisk under denne regering; skatten er faldet drastisk i hver eneste af de 494 dage, siden den 27. november 2001, på grund af skattestoppet, og nu falder skatten også på arbejdsindkomst; antallet af voldsænd og voldsforbrydere, som slipper utrolig billigt, er også faldet, for det er der nemlig ingen der gør mere, ja, selv hr. Poul Nyrup er faldet. Jo, der er mange ting, der er faldet og tak for det.

Så til fru Lissa Mathiasen: Jeg kan også godt huske turen til Kolding og det præventive arbejde, de gør dér, hvilket de jo også gør i Næstved og Nakskov, i Københavns og Holstebro. Det, der er det spændende og interessante – det siger jeg også som tidligere viceborgmester, ikke i Kolding, men i Næstved – er, at det er noget, man laver lokalt, og det er noget, som man selv skræddersyer til sin egen kommune og selv finder pengene til og laver det, så det passer lige netop til den kommune. Det er derfor, at Kolding har noget, der passer fint til Kolding.

Jeg skal så slutte med at sige, hvorfor jeg ikke synes om det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet og to andre partier har fremsat. Det er, fordi jeg synes, at meget af det, der står der, er noget vrøvl. Det må jeg indrømme. Nu har jeg ikke tid til at sige, hvorfor jeg synes det, så jeg sætter mig ned.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Den argumentation, som hr. Helge Adam Møller bringer på banen her fra talerstolen, lyder meget panikagtig. Man kan selvfølgelig godt forsøge at benægte virkeligheden, men erfaringen er også, at man sjældent kommer ganske godt fra det.

Virkeligheden er her, at der er problemer. Virkeligheden er, at hvis der ikke sker noget, hvis der ikke bliver taget hånd om de unge i de her områder, hvor de risikerer at havne i kriminalitet, er sandsynligheden for, at de havner i kriminalitet, alvorlig og stor.

Bare som et konkret eksempel: Hvis det kan lade sig gøre, at få bare ét tilsagn fra hr. Helge Adam Møller – jeg vil sige, at med de øvrige ordføreres taler og debatten i baghovedet er sandsynligheden måske ikke særlig stor – ville det være dejligt: Er hr. Helge Adam Møller klar til at se på en evaluering af den hidtidige nærpoltiindsats og en eventuel styrkelse af den? Jeg kan forstå, at politiet er noget, der berører De Konservative meget, ligesom det berører Socialdemokratiet – vi har jo et forlig sammen – kunne man forestille sig, at man er klar til at se på dét?

Det er et konkret eksempel i denne rapport, som vi vil pege på, for her er vi netop nede i noget af det, som virkeligheden handler om: at nærpolitiet mange steder ikke har den nødvendige status og deres indsats halter i mange lokalområder. Kan vi få et konkret svar?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, at hr. Helge Adam Møller misforstod pointen lidt. Det, der faktisk var pointen i det, vi oplevede, da Retsudvalget var i Kolding, var, at man kom med en klar hilsen: Det er langt, langt billigere med en forebyggende indsats, end at vente til kriminaliteten indtræder og så først derefter gribe fat.

Det, regeringen her lægger op til, er at sige: Vi skærer ned på den forebyggende indsats, der må man klare sig selv, til gengæld er vi parate til at slå hårdt ned, når først kriminaliteten er indtrådt. Det er en dårlig prioritering.

Kl. 15.45

Vi skal, så langt det overhovedet er muligt, forhindre, at disse unge kommer ud i denne form for kriminalitet og kommer ind i rockergruppernes fangarme. Vi skal også af hensyn til de forældre, der fortvivlet beder om vores bistand, fortvivlet beder om vores hjælp, forsøge at give dem nogle redskaber. De har selv et ansvar som forældre, men samtidig beder de fortvivlet om vores bistand. De beder faktisk om, at den forebyggende indsats stilles til rådighed fra vores side, og vi forstår ikke, hvis man heller ikke fra konservativ side vil være med til at bidrage med en hjælpende hånd.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Først undskyld til hr. Kramer Mikkelsen. Navnene smuttede lige et kort øjeblik.

Så til hr. Morten Bødskov angående evaluering af nærpolti: Jamen den er jo lige blevet foretaget. Jeg husker den lange og tykke rapport, jeg modtog af Flemming Balvig i forbindelse med vurderingen af nærpolitiet, og det er da klart, at vi meget gerne vil være med til at se på, hvad der er de gode erfaringer, og hvad der er de dårlige erfaringer. I alle de politiforlig, jeg har været med til, har vi også beskæftiget os med, hvordan vi ønsker, at nærpolitiet skal være, og det regner jeg da også med vil blive et stort tema i det kommende politiforlig. Vi skal udtage de bedste ting, udbygge dem og fjerne dem, der er mindre hensigtsmæssige.

Endelig til fru Lissa Mathiasen, der siger, at der ikke gøres nogen forebyggende indsats af den nuværende regering: Jeg synes altså, det er noget vrøvl. Det passer jo ingen steder, og det ved enhver. Der gøres en kæmpe forebyggende indsats, også under denne regering, og det har der været gjort i alle de 20 år, jeg har været medlem. Vi har måske et lidt mindre ambitionsniveau, fordi vi vil frigøre nogle penge, som vi kan bruge til at høve af ventelisterne, som kan sikre, at folk får lov til at beholde en lille smule mere af deres egne penge, som kan sikre, at der bliver frit valg af plejehjem, og som kan sikre en lang række andre ting, og derfor har vi ikke det samme høje ambitionsniveau.

Til gengæld sætter vi markant ind over for dem, der begår kriminaliteten, for det hjælper ikke med forebyggende indsats over for Jørn Jønke Nielsen. Det eneste, der hjælper mod ham, er en effektiv retsforfølgning, så han og hans ligemænd kan sættes bag tremmer. Det er for sent med det forebyggende. Og hvis vi kan forhindre, at alle Hells Angels og alle Bandidos er ude i det fri, er der ikke megen rekruttering til deres bander, og det er dét, som er formålet.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, selverkendelse er jo en god ting, og når man nu er ved erkendelsens time og regner op, hvor man selv synes, man har gjort det godt, og hvor man måske har gjort det mindre godt, kunne jeg jo stille dette spørgsmål: Hvis det nu er sådan, at der er noget i den præventive indsats, der trods alt virker og kan have en effekt, hvad er det så helt konkret?

Nu har vi nogle gange været inde på beboerrådgivere i de hårdt belastede boligområder. Mener hr. Helge Adam Møller, at eksempelvis de beboerrådgivere, som den nuværende regering har skåret væk, er et område, som man måske skulle vælge at styrke, fordi de måske kunne fange nogle unge, som ellers kunne rekrutteres til kriminalitet? Mener hr. Helge Adam Møller, at man kunne sige: Her bør vi måske kigge på regeringens politik indtil nu? Man har skåret kraftigt ned på det område, men var det noget, man kunne være parat til at kigge på og ændre, fordi det trods alt har en præventiv virkning?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Socialdemokratiets ønske er helt klart at forhindre unge i at blive lokket ind på en kriminel løbebane, og Socialdemokratiets ønske er derfor også helt klart at forhindre unge i at blive lokket ind på den kriminelle løbebane af helt speciel karakter, som rockerne beklikker sig med. Derfor mener vi, at vi sammen med forældrene har et ansvar for, at der bliver lavet en forebyggende indsats, så vi undgår, at disse unge kommer ind i kriminalitet.

Det har ikke noget at gøre med de mennesker, som er rockere i dag, og som for en stor dels vedkommende har en meget grim kriminel løbebane bag sig, og det har ikke noget at gøre med de meget barske sager og den kriminalitet, de har begået. De får deres dom, og den skal de også have. Men vi mener, der er en meget stor pointe i, at vi kan forhindre unge i at begå samme store dumheder, som vi har set andre unge begå, og det er dét, forældrene ønsker af os: vi skal bidrage, vi skal hjælpe, vi skal være med til at sikre en forebyggende indsats, og vil man virkelig ikke det fra De Konservatives side?

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Kramer Mikkelsen spurgte, om den beboersociale indsats og specielt beboerrådgiverne ikke er noget, der har en stor betydning. Jeg indrømmer blankt, at hvis jeg skal prioritere og vælge mellem beboerrådgivere og markant kortere ventelister til sygehuse, foretrækker jeg til enhver tid, at folk kan blive opereret meget hurtigere, når de er ved at blive blinde, eller få en ny hofte eller et nyt knæ. Det har regeringen prioriteret frem for beboerrådgivere og andre ting, det har jeg det fantastisk godt og flot med, og jeg

tror faktisk, at 95 pct. af befolkningen synes, det er en ret og rimelig prioritering. Det er mit svar på det, og så kan man være enig eller uenig.

Fru Lissa Mathiasen og Socialdemokratiet vil ikke have, at unge bliver lokket ind i rockermiljøet. Nej, det vil De Konservative heller ikke, men jeg må indrømme, at jeg synes, man viser et dårligt eksempel. Det er et utrolig dårligt eksempel at sende fra Socialdemokratiet og et stort mindretal i Folketinget, at man synes, det er i orden, at Hells Angels, som altså er mordere, skal have lov til at få foretræde for Retsudvalget – jo, det er det, man har ønsket, men vi andre har forhindret det.

Jeg synes, det var et utrolig dårligt eksempel, man sendte for nogle år siden under den socialdemokratiske justitsminister, da Jørn Jønke Nielsen afsøgte sin dom og under sin udgang fik lov til at gå ud og holde foredrag, optræde i tv osv. Man vil lægge mærke til, at også dét er stoppet under den nuværende regering, for når man lader den slags mennesker optræde frit i gymnasier, sportsforeninger og andre steder – ja, fru Lissa Mathiasen kan grine, og det var der også nogle rektorer, der gjorde – hvad skal man så fortælle forældrene? Når deres 16- eller 17-årige knægt kan høre Jørn Jønke Nielsen, få hans autograf og se ham optræde i fri dressur, fordi det er tilladt af en socialdemokratisk justitsminister, kan der vel ikke være særlig meget galt med ham eller rockerne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

For kort at afslutte diskussionen mellem fru Lissa Mathiasen og hr. Helge Adam Møller synes jeg, at hr. Helge Adam Møller skal vænne sig af med at kalde Jørn Nielsen for et eller andet kælenavn. Det synes jeg sætter ham i en position, han ikke bør have, og det bør slet ikke ske her fra Folketingets talerstol.

Så til min egentlige tale: Det, det drejer sig om, er den organiserede kriminalitet, som rockerne og deres hang-arounds er udtryk for, og den skal vi på alle måder bekæmpe. Vi skal ikke finde os i, at der er områder i en by, der er præget af bestemte adfærdsnormer, og hvor vores unge er bange for at komme, og vi skal ikke finde os i, at der er unge, der tvinges til kriminalitet på grund af dummebøder eller anden form for gæld til rockerne eller deres medløbere.

Indsatsen skal være bredspektret og rette sig mod alle dele af den organiserede kriminalitet. Det skal ikke være attraktivt for en ung at komme i de kredse. Det kræver en effektiv oplysningsindsats over for de udsatte grupper af unge, men også over for dem, der i naivitet føler, at det er sejt at være i de kredse, hvor pengene og stofferne flyder, og man giver myndighederne og læreren fuck up-fingeren.

Men oplysningsindsatsen kan ikke stå alene, og derfor har SF sammen med en række andre partier fremsat et forslag til vedtagelse, som viser nogle af vejene til en forbedret indsats for effektivt at standse tilgangen til den organiserede kriminalitet. Der er nemlig en lang række virkemidler, som er etableret for år tilbage, men som imidlertid nu har brug for en offensiv støtte fra centralt hold. Regeringen har desværre siden sin overtagelse af magten systematisk søgt af forringe disse virkemidler, og det skal der tages fat på. Højrefløjen er karakteriseret ved, at man ikke vil løse de reelle problemer, og så må vi andre jo tage fat og vise vejen.

Tiden levner ikke rum til at gennemgå samtlige elementer i vedtagelsen, men jeg vil kort komme ind på det, som jeg tror er meget, meget vigtigt, nemlig SSP-samarbejdet. SSP-samarbejdet har fungeret i flere år, og det er vores indtryk, at de steder, hvor politiet har fået etableret et godt samarbejde med skolen og socialforvaltningen, kan man se resultater i form af mindre kriminalitet hos unge. Vi ved, at de steder, hvor SSP-samarbejdet fungerer, kan man få unge ud af en kriminel løbebane, men vi ved desværre også, at der alt for mange steder sker en nedprioritering af indsatsen. SSP-medarbejderne skal udføre arbejdet oven i deres sædvanlige arbejde, og jeg har været på skoler, hvor man ikke aner, hvem der er SSP-medarbejder. Vi oplever også, at i socialforvaltningen er SSP-samarbejdet det, man kommer til en dag, når der er tid, og det er der sjældent.

Kl. 15.55

Som en af sine første handlinger fjernede regeringen ved sin tiltrædelse det finansielle grundlag for det boligsociale arbejde i landets hårdest belastede boligområder, og det kan mærkes, men omvendt kan vi jo se, at en effektiv indsats også kan mærkes. Vi kan se, hvordan Vollsmose ikke længere er et fast element i den daglige nyhedsformidling, og Odenses massive

indsats er ved at bevise, at det kan lykkes at forebygge og holde unge ude af kriminalitet.

Forebyggelse af unges kriminalitet er i virkeligheden banal. Hvis de har travlt med noget, de synes er sjovt, og hvis de oplever, at de selv er en succes, er der jo ingen grund til at stå på gadehjørnet og råbe eller true ad andre. Derfor bør det være enhver kommunes forpligtelse at tjekke, om der i den konkrete unges liv er tilstrækkelige tilbud om fritidsaktiviteter, der modsvarer behovet, hvis den pågældende gribes i kriminalitet eller noget, der ligner det.

Kriminalitet er noget, man forfalder til, hvis man ikke kan se en fremtid foran sig. Dermed har jeg ikke sagt, at den enkelte ikke også har ansvaret for at holde sig kriminalitetsfri, men desværre er det ofte svage sjæle, der ser en tilknytning til de seje fyre i rockermiljøet som noget interessant, og har de ikke andet, der kan fylde tilværelsen ud, bliver det for interessant.

Men vi skal huske, at ud over det, vi her fra centralt hold kan sætte i gang, kan det civile samfund, når det træder i karakter, virkelig udrette noget. De vellykkede eksempler, vi kan se rundtomkring i landet, viser, at det kan lade sig gøre: befolkningen i Pandrup gik samlet til politiet og anmeldte dummebøderne; værtshusholderne i Køge gik sammen med politiet om at gøre livet slemt for Bandidos, og en lille landsby skillingede sammen for at købe det lokale forsamlingshus, da de fik nys om, at en rockergruppe var interesseret i det, osv. Det er en række små solstrålehistorier, der viser, at civilt mod og samfundsengagement for alvor kan nytte.

Vi stemmer naturligvis for det forslag til vedtagelse, som vi er medforslagsstiller til.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Fru Anne Bastrup kom indledningsvis, vistnok ufrivilligt, til at give et eksempel på den lemfældige og slappe politik, som fru Anne Bastrup har stået for gennem en lang årrække i kriminal- og retspolitikken.

Fru Anne Bastrup angreb hr. Helge Adam Møller for at kalde Jørn Jønke Nielsen for Jønke og sagde, at et sådant kælenavn må man ikke bruge. Jeg vil gerne spørge fru Anne Bastrup, om hun ikke finder det forargeligt og forkasteligt, at Jønke under afsoning af en langvarig fængselsstraf har haft mulighed for at rejse rundt og holde foredrag på ungdomsskoler.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jo, og hvis fru Gudrun Laub havde deltaget i de retsudvalgsmøder, hvor vi rent faktisk diskuterede det, ville hun vide, at der også var generel forbløffelse i Retsudvalget over, at der fandtes ungdomsskoleledere, som overhovedet kunne forestille sig at invitere ham, og at der fandtes rektorer, som ville acceptere, at han kom og holdt de foredrag.

I øvrigt tilsidesatte han de udgangsregler, der gjaldt, for han fik jo udgang til familiebesøg. At han så lyver og svindler og bedrager i den forbindelse, kan vi andre altså ikke forhindre, men der var en meget stor generel forargelse hele vejen rundt.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det er i det mindste godt, at tonen er skiftet, så vi nu også kan høre fra venstrefløjen, at rockere er uhyggelige mennesker og slemme forbrydere, som endelig ikke skal have mulighed for at påvirke unge mennesker. Det er dog i det mindste et forsøg på at komme igennem til realiteterne, så jeg vil spørge fru Anne Baastrup, om hun kan være med til det, hr. Helge Adam Møller foreslog, altså at tage fat om nældens rod og virkelig bekæmpe rockerkriminaliteten dér, hvor de grove rockere er.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at den nuværende regering har præcis det samme problem som den tidligere regering havde med Jørn Nielsens muligheder for at få udgang. Jeg kan forstå, at han har deltaget i en åbning af en kendt restaurant i midtbyen i København. Det viser, hvor utrolig svært det er konkret at styre forvaltningen af de udgangstildelelser, de får. Det er det ene.

Det næste er: Jo. Det er da også derfor, at jeg netop fremhæver den måde, som Køge Kommune i et samarbejde med værtshusholderne og politiet tager fat.

Jeg husker det, som om fru Gudrun Laub kommer fra Nordjylland. Her synes jeg, det vil være en god idé, hvis man i Jomfru Ane Gade tog præcis det samme skridt. Hvad vil fru Gudrun Laub gøre for at få Jomfru Ane Gade interesseret i at tage det skridt, således at vi ikke fremover, når Jørn Nielsen får udgang, kan opleve

nogle meget, meget ubehagelige situationer, som vi oplevede for halvandet års tid siden?

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Gudrun Laub for den tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det er jo glædeligt, hvis vi langt om længe kan nå til enighed om målet, netop at få bekæmpet rockerkriminaliteten. Det, som denne debat drejer sig om, er måske midlerne. Her kommer forslag til forebyggende indsats. Det er jo alt sammen noget, som findes i forvejen. Tror fru Anne Baastrup virkelig, at lidt mere af det samme kan gøre nogen afgørende forskel? Her er det jo, at regeringen kommer med nogle helt anderledes nye tiltag til at tage rigtig fat om problemerne.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det rent faktisk sådan, at jeg i min ordførertale påviste, hvor regeringen har ødelagt vel fungerende systemer via sin højrefløjsretorik ved udelukkende at satse på nedskæringer i det kommunale arbejde. Vi ved, at kommunale SSP-medarbejdere bliver læsset til med andet arbejde og forsvinder fra SSP-samarbejdet. Vi ved, at lærerne nu er så hårdt pressede, at de ikke deltager i SSP-samarbejdet.

Heldigvis mener politiet stadig væk, at det er vigtigt at fastholde SSP-samarbejdet. Så kan fru Gudrun Laub godt komme med en lang række andre nye ting – jeg har bare ikke hørt, det handler om forebyggelse dér – men fru Gudrun Laub bliver nødt til at erkende sit ansvar. Med den politik, regeringen fører over for kommunerne og kommunernes økonomi, bliver det forebyggende arbejde, når det drejer sig om at forhindre unge i kriminalitet, nedprioriteret.

Kommunerne venter kun på, at de unge kommer ind på den statsfinansierede afdeling med de stive gardiner. Det gør kommunerne aktivt. Der er kassetænkning dér, og det synes jeg fru Gudrun Laub skulle tage fat om i stedet for hele tiden at lade, som om venstrefløjen ikke har interesseret sig for den kriminalitet, der foregår hos de organiserede kriminelle.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Elisabeth Arnold i ordførerrækken.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo en lidt surrealistisk debat. Jeg lærte, da jeg gik i skole, at når man skulle skrive stil, skulle man holde sig til emnet, og det er jo altså ikke det, der er sket her i dag. Det var måske også et forfængeligt håb, at debatten kunne komme til at handle om det fælles ansvar, det er at forhindre, at der sker yderligere rekruttering til rockerne, og det fælles ansvar, det er også at få bekæmpet rockerne.

Derimod har debatten handlet meget om, hvilken regering der har gjort hvad, og hvorvidt forebyggelse er moderne eller noget, man skal beskæftige sig med overhovedet.

Jeg synes, det er forstemmende, at der ikke kan være en fælles forståelse for, at behandling og opklaring og retsforfølgning af rockerkriminalitet er vigtigt, men at forebyggelse også er det, og at forebyggelse af rekruttering til rockermiljøerne også er noget vigtigt.

Det er påvist mange gange i løbet af debatten i dag, at nogle af de nedskæringer, regeringen har foretaget, er noget, som aktivt modarbejder, at der bliver gjort noget effektivt mod rekruttering til rockergrupeerne.

Det er vigtigt at kigge på beskæftigelsespolitikken, det er vigtigt at kigge på uddannelsespolitikken, det er vigtigt at kigge på fritidstilbudene til de unge, og det er vigtigt at kigge på SSP-samarbejdet, som det har været nævnt flere gange før. Det er også vigtigt at kigge på brugen af ungdomskontrakter, hvor unge førstegangs-kriminelle får udskudt straf på betingelse af, at de holder sig ude af kriminalitet og passer deres uddannelse eller deres læreplads i en bestemt periode.

Derfor er det forstemmende, at der ikke har været større vilje til dialog, fordi ingen, der har fulgt debatten om rockerne i de sidste 10 år, vil være i tvivl om, at alle partier herinde har været interesseret i at medvirke til, at rockerkriminaliteten bliver mindsket.

Det er altså ikke udelukkende denne nuværende regerings skyld, at halvdelen af alle rockerne i Danmark sidder i fængsel. Det er også, fordi der er foretaget meget fra den tidligere regerings side, og derfor er det virkelig forstemmende, at man ikke kan tale ordentligt sammen på det her meget vigtige område.

Kl. 16.05

Jeg synes, der er nævnt masser af eksempler på initiativer, hvor man har taget fælles ansvar, både i undervisningsmiljøet og i de enkelte byer og politikredse, for at forhindre, at der sker

yderligere rekruttering til rockermiljøet. Jeg har bare ikke hørt noget som helst fra hverken ministerens eller fra regeringspartiernes side om, hvad man yderligere vil gøre på dette område. Og de ting, som man har nævnt man vil tage frem, er yderligere stramminger i retspolitikken, f.eks. yderligere beføjelser til politiet, som rykker hemmelig retspleje nærmere.

Man kan sige ganske kort: Der er meget nyt, og der er meget godt i det, regeringen foretager, men det, der er godt, er ikke nyt, og det, der er nyt, er ikke godt.

Det Radikale Venstre støtter naturligvis det vedtagelsesforslag, vi selv er medforslagsstillere til.

Line Barfod (EL):

Når man lytter til denne debat og de debatter, vi har haft tidligere i denne samling om rockere, skulle man tro, at rockerne var et af de mest alvorlige problemer i Danmark, og at hele samfundet var ved at blive undergravet, og at alle de unge løb hen for at se, hvor der var en rockerbande eller supporterbande, som de kunne være med i. Så galt står det heldigvis ikke til. Langt, langt de fleste af de unge i Danmark er heldigvis fornuftige unge mennesker, der ikke kunne drømme om at komme ud i alvorlig kriminalitet.

Selvfølgelig skal vi gøre, hvad vi kan for at bekæmpe den alvorlige kriminalitet, og vi skal gøre en stærk forebyggende indsats for, at der ikke er unge, der kommer ud i kriminalitet, herunder også styrke indsatsen i boligområderne, så det bliver et fælles problem at bekæmpe banderne, så man fælles siger fra over for, at nogle prøver at tyrannisere andre, i stedet for at det er den enkelte, der står med problemet. Her er beboerrådgiverne en væsentlig brik i spillet, og det er et stort problem, at den borgerlige regering og Dansk Folkeparti har valgt at skære på det område.

Et andet stort problem er den stigende ungdomsarbejdsløshed og den store mangel på praktikpladser, som også er væsentlige at gøre noget ved, hvis man vil forebygge, at unge kommer ud i kriminalitet.

Når man så ser på, hvad det egentlig er, der af politiet og højrefløjen bliver udnyttet, når man gør rockerne til et kæmpe samfundsproblem, kan vi jo i disse dage se, hvor galt det er gået i Dan Lynge-sagen, hvor politiet ifølge det, der er kommet frem i pressen, har været så optaget af deres krig mod rockerne og at kunne bruge det til hele tiden at flytte grænserne, at de, efter

hvad der er kommet frem, ikke har gjort noget for at forhindre, at raketter fløj igennem et tæbeboet kvarter på Nørrebro. Og vi har kunnet se, hvordan politiet ifølge det, der er kommet frem, har overskredet reglerne for brug af civile agenter og ikke har rejst tiltale for nogle af de alvorligste forbrydelser, der findes.

Enhedslisten kan ikke støtte det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har fremsat. Det forslag til vedtagelse indeholder bl.a. en ros af regeringens nye forslag om brug af civile agenter, om at indføre delvis hemmelig retspleje osv. Det vil være en total underminering af det retssamfund, vi kender. Det fremgår også meget tydeligt af de høringsvar, som Advokatrådet og Dommerforeningen er kommet med, som vist aldrig er set hårdere fra de to foreninger, hvor de tager kraftig afstand og skriver, at man ikke mener, at den type lovgivning overhovedet kan vedtages i et retssamfund.

Der er ikke noget som helst belæg for, ikke fremført nogen som helst konkrete eksempler på, at politiet *ikke* har kunnet bekæmpe alvorlig kriminalitet, fordi man ikke har ret til bare at dømme dem, uden at dommere og forsvarere får adgang til materialet i sagen, uden at kunne bruge civile agenter. Men det har man altså alligevel valgt at indføre, uden at man kommer med nogen argumentation for det. Det vil vi ikke være med til at støtte, heller ikke i en vedtagelse i dag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det var kun lige til de sidste par bemærkninger om det lovforslag, som justitsministeren fremsatte i går til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet. Fru Line Barfod citerer meget korrekt nogle af de høringssvar, der har været, og nærmest lægger op til, at det er en enig juridisk dommerstand og andre, der har det synspunkt, at eksempelvis civile agenter er helt uantagelige. Så vil jeg godt bare minde om, at i 1984 var det et fuldstændig enigt strafferetsplejeudvalg med syv medlemmer, der sagde, at civile agenter skulle være en mulighed.

Jeg kan nævne to af medlemmerne. Den ene var den senere EU-generaladvokat Elmer, den anden var den nuværende ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen. Og da vi fik et høringssvar fra Københavns Byret for 5 eller 6 år siden, udtalte præsidenten for Københavns Byret, at et flertal af dommerne i byretten ikke havde nogen betænkeligheder ved at tillade civile agenter,

hvis det var under domstolskontrol, og det er jo det, det er i forslaget.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu skal vi have en grundig behandling af selve lovforslaget senere, men det, der er lagt op til med det lovforslag, er jo netop ikke en grundig domstolskontrol. Når forsvar og dommer ikke kan få fuld adgang til oplysningerne i sagen, er der altså ikke meget domstolskontrol. Når det bliver overladt til anklagemyndigheden at træffe afgørelse, som det i dag er dommeren der kan, er der ikke meget domstolskontrol i det.

Jann Sjursen (KRF):

Indledningsvis vil jeg gerne takke forespørgerne for at have rejst denne debat om bande- og rockerkriminalitet og om, hvordan vi kan forebygge den. Jeg synes, det er et væsentligt tema at sætte til debat.

Der er ingen tvivl om, at den rockerbaserede kriminalitet er vokset de seneste år, og den har trukket en masse med sig. Rockerne selv har på grund af den indbyrdes krig jo i høj grad været medvirkende til at øge statistikken, for så vidt angår mord. Rockerne er involveret i narkokriminalitet, handel med hash, handel med kvinder og også i mere almindelig forretningspræget virksomhed i dag.

Derfor er det helt afgørende, at der bliver sat ind med en bred vifte af initiativer for at få taget fat om, nogle kan vel kalde det ondets rod, som det har lydt her i debatten, eller i hvert fald på at få rockerne mandsopdækket og få deres kriminelle virksomhed stoppet. Det tror jeg er vigtigt også for at undgå, at børn og unge af den ene eller den anden grund skal føle sig tiltrukket af rockermiljøet. Det er der desværre en del der bliver, også i de her år, hvis man ser på tilgangen til supportergrupper m.v.

Det er vigtigt både med retspolitiske og socialpolitiske instrumenter i kampen for at undgå, at flere melder sig under fanerne eller under rygmærkerne hos rockerne. Det er også nødvendigt at øge ressourcerne på disse områder, for at det kan ske.

Den politimæssige indsats er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse helt afgørende for at begrænse udbredelsen af rockerne og deres kriminalitet. Den indsats, som politiet har gjort i de sidste år, har været positiv og bemærkelsesværdig positiv.

Jeg mener, der er opnået gode resultater, som flere ordførere også har peget på her i debatten, og resultater, som angår det at få, om jeg så må sige, buret flere rockere inde. Det er opnået på baggrund af et enormt stort ressourceforbrug, hvilket også har været medvirkende til, at politiet i dag står med den overarbejdsdruk, de gør.

Som det fremgik af det forslag til vedtagelse, jeg fremsatte tidligere i debatten, er det Kristeligt Folkepartis opfattelse, at bl.a. prioritering af bekæmpelse af rockerbander og -grupper har ført til, at man også har måttet nedprioritere andre opgaver, og efter vores opfattelse også, at politiet i dag ikke har de nødvendige ressourcer til det mere kriminalpræventive arbejde, som for alvor er det, der kan være med til at begrænse tilstrømningen til rockergrupperne og andre bander i de her år.

Netop det kriminalpræventive arbejde, som politiet kan og skal udføre i samarbejde med bl.a. skoler og sociale myndigheder inden for det såkaldte SSP-samarbejde, er helt afgørende for at få fat på de børn og unge, som kunne være potentielle bandemedlemmer og måske senere rockeredlemmer, hvis man ikke får fat i dem på et tidligt tidspunkt.

Her er der brug for politi, men også de sociale myndigheder og for, at skolerne får flere ressourcer til at kunne prioritere det arbejde. Det er et kommunalt ansvar, men det er også et statsligt ansvar at påse, at det rent faktisk sker.

Jeg mener også, det er vigtigt, som forespørgerne har været inde på her i debatten, at se på det boligsociale arbejde som et vigtigt element i forebyggelsen. Det kan vi sådan set kun være enige med Socialdemokratiet i. Jeg vil selvfølgelig også i den forbindelse beklage nogle af de besparelser, der er sket på det område. Det tror vi, i gæseøjne, hæver sig siden hen.

Jeg vil godt understrege, at for Kristeligt Folkeparti er det altså også uhyre vigtigt, at vi peger på det forældreansvar, som er så helt afgørende i forhold til at sikre, at børn får de rette opvækstbetingelser og de sunde værdier, som også gør, at de ikke havner i kriminalitet og heller ikke i rockerrelateret kriminalitet.

Kl. 16.15

Om det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Dansk Folkeparti på vegne af også regeringspartierne, må jeg sige, at det kan vi ikke støtte, fordi det forslag jo tager indirekte stilling til det lovforslag, som vi senere skal behandle, og som regeringspartierne og ministeren inklusive har viet stor opmærksomhed i debatten. Det vil vi

ikke positivt tage stilling til med det forslag til vedtagelse, som V, K og DF har præsenteret her i dag. Så det må vi stemme imod.

Det er selvfølgelig også en af grundene til, at vi har fremsat vores eget forslag under debatten.

I det forslag, som Socialdemokraterne har fremsat, er der selvfølgelig mange positive aspekter, hvilket også er fremgået af den ordførertale, jeg her har holdt.

Det forslag, der vil komme til afstemning først, er regeringspartierne og Dansk Folkepartis, og det kan vi altså ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

I forlængelse af den tidligere ordveksling mellem hr. Helge Adam Møller og fru Anne Baastrup vil jeg gerne spørge hr. Jann Sjursen, om han ikke også mener, at det i forbindelse med netop det pædagogiske og forebyggende arbejde er utrolig vigtigt, at alle tager afstand fra den slags tiltag, som Jønkes foredragsturné er. Hver gang en eller anden med nogle forkerte meninger fører dem frem under dække af at være en flink og fornuftig mand, men altså har en dybt kriminel baggrund, er det utrolig vigtigt, at vi andre tager afstand fra de tiltag som en markering over for de unge.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det kan jeg svare kort på: Det synes jeg.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da også gerne starte med at takke for debatten, som bl.a. har handlet om, hvad debatten handlede om. Det kan man se på tavlen bagved. Den har handlet om rekruttering til rockergrupper.

Hvis vi ser på de vedtagelser, som partierne har fremsat under debatten her i dag, synes jeg sådan set, at debatten har været utrolig god, ikke mindst i forhold til den diskussion, vi har med vælgerne og borgerne her i landet.

Det er meget tydeligt, hvor Kristeligt Folkeparti finder, at indsatsen skal prioriteres højere. Kristeligt Folkeparti har valgt at sætte fokus på politiets ressourcer.

Når det gælder Socialdemokratiets, SF's og De Radikales forslag til vedtagelse, går det først og fremmest på en styrkelse af SSP-samarbejdet, boligområder osv. for at løse problemerne med rockergruppernes rekruttering.

Endelig er der i den sidste vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti står bag, en bredere vifte af initiativer til lovgivningsmæssigt at forhindre rockerne i at udvide deres kriminelle aktiviteter. Der er Rigspolitechefens og politimestrenes plan imod en intensivering af rockerne, der er en yderligere styrkelse af SSP-samarbejdet, der er undersøgelser af forbuddet i Tyskland, og endelig er der samarbejdet med Kommunernes Landsforening.

Jeg synes, det er godt, at der her er kommet nogle klare politiske bud på, hvordan vi kommer rockerproblemet til livs, ikke mindst det problem, der er i, at rockerne udvider deres aktiviteter og derigennem også rekrutterer flere mennesker.

Jeg vil godt sige til hr. Morten Bødskov, der som ordfører for forespørgerne var den første, der havde ordet, og som efterlyste konkrete initiativer fra regeringen, at det måske ville have været formålstjenligt, hvis hr. Morten Bødskov havde lyttet til det indlæg, som jeg kom med på vegne af regeringen, frem for at tale med sine partifæller. Så havde det i hvert fald været muligt for hr. Morten Bødskov at identificere otte initiativer, som jeg brugte min taletid på. Men det kan hr. Morten Bødskov så gøre efterfølgende.

Jeg nævnte isoleret tre initiativer, som regeringen står bag. Det er altså ikke Kommunernes Landsforening og alle mulige andre, men regeringen, som står bag. Det synes jeg ligesom bare skal med om ikke andet så af hensyn til de referater, der er af folketingsdebatten. At påstå, at der ikke sker noget, eller at man ikke har nogen bud, er ganske enkelt forkert, men det kræver jo, at man lytter efter.

En af de ting, som jeg da gerne vil gøre opmærksom på igen, fordi der også er flere, der har efterlyst det, er den ministergruppe, der er nedsat tværministerielt, og som arbejder med lov og orden for unge. Den arbejder med en generel forebyggende indsats; den arbejder med særligt forebyggende initiativer; den arbejder med yderligere sanktionsvalg over for unge lovovertrædere; den arbejder med socialpædagogiske foranstaltninger over for unge lovovertrædere. Så der er faktisk et arbejde i gang, også med nytænkning på det her område.

Kl. 16.20

Så spurgte hr. Morten Bødskov også til den rapport om grupperelateret kriminalitet, som rigspolitiet iværksatte i 1999. Jeg hørte faktisk, og det kan jeg også se ud af den pressemeddelel-

se, som dannede grundlag for hr. Morten Bødskovs tale i dag, at der var nogle påstande om, at den var blevet syltet i Justitsministeriet i et halvt år. Det var vist den slags formuleringer, som hr. Morten Bødskov kom med.

Det har jeg faktisk ikke noget kendskab til. Den rapport blev offentliggjort den 12. marts 2003. Det er, så vidt jeg lige kan regne ud, omkring 6 uger siden. Jeg tror, det er rigtigt, at rigspolitiet har haft rapporten, men på grund af EU-formandskab og travlhed, har man valgt først at offentliggøre den i forbindelse med den store konference, der var om emnet i DGI-byen.

Jeg kan oplyse over for hr. Morten Bødskov, at Justitsministeriet og mine folk i departementet først har haft kendskab til den rapport ganske kort tid før den konference. Så det er ganske enkelt forkert at påstå, at Justitsministeriet skulle have syltet rapporten i et halvt år.

Hvis vi tager rapportens indhold, for det er jeg faktisk også meget optaget af, synes jeg, at den peger på mange gode områder, som vi skal udvikle, og som kan medvirke til at forhindre, at utilpassede unge får skabt kontakt til rockerne.

Det er rigtigt, at man i rapporten bl.a. anbefaler, at der kunne ske en evaluering af SSP-samarbejdet, men en sådan evaluering er jo netop sket i samarbejde med Voldssekretariatet, Narkotikarådet og Det Kriminalpræventive Råd, og det blev også sagt på konferencen. Desuden har Flemming Balvig evalueret nærpolitiet; det var det andet, man pegede på. Der kom en rapport i 2001.

Det har faktisk betydet, at man er begyndt at styrke SSP-samarbejdet og udvide en række tiltag. Bl.a. er de blevet inddraget i det kriminalpræventive samarbejde for de 18-24-årige, og foreningen af erhvervsvejledere i Danmark, der repræsenterer 11.000 ansatte, er indtrådt i arbejdet og i det centrale SSP-udvalg.

Herudover har Det Kriminalpræventive Råd iværksat en konsulentordning, der indebærer, at kommunerne har mulighed for at få direkte konsulentbistand fra rådet til opbygning og tilrettelæggelsen af det lokale SSP-samarbejde. For så vidt angår nærpolitiet, har Rigspolitechefen tilkendegivet i tilknytning til konferencen, at man vil styrke nærpoltiindsatsen med henblik på at bekæmpe den grupperelaterede kriminalitet.

Så så meget om den rapport. Der er ikke noget, der bliver syltet. Der bliver arbejdet videre med tingene, men det kræver, at man lytter efter, når tingene bliver sagt.

Så vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech: Tusind tak for bemærkningerne, naturligvis ikke mindst til regeringens initiativer, men jeg deler sådan set det holdningsmæssige i det her. Jeg synes ikke, man skal gøre diskussionen om rekruttering til rockermiljø til en debat, om der er ofre i det danske samfund, som skal indkapsles i en masse ordninger. Jeg synes, det er vigtigt, at der er forebyggende tiltag, at man i lokalsamfundet tager et ansvar, men det er mindst lige så vigtigt, som også flere andre ordførere har været inde på, at vi sikrer, at politiet har de redskaber, der er til rådighed til at bekæmpe rockerne, så man ved, der er en meget stor risiko, såfremt man begiver sig ind i rockermiljøet.

Hr. Per Dalggaard vil jeg også gerne takke for ordene og også for de rosende ord, der var om det forebyggende arbejde, for jeg er sådan set enig i, at det også er meget væsentligt.

Til fru Anne Baastrup, som igen talte om virkemidler og om de store problemer, der er: Jamen jeg indrømmer da bestemt, at der nok er en politisk uenighed her i Folketinget om, hvordan man skal prioritere de enkelte områder, også rent økonomisk. Men jeg synes måske, at debatten i dag har været lidt for firkantet og har trukket grænserne lidt for hårdt op, for det kunne næsten lyde, som om flere af ordførerne, herunder også fru Anne Baastrup, nærmest påstod, at der ikke mere var noget SSP-samarbejde eller der ikke var velfungerende initiativer.

Kl. 16.25

Retsudvalget fik for meget kort tid siden oversendt Rigspolitichefens vurdering og redegørelse vedrørende status for den intensiverede indsats mod rockerkriminaliteten. Af den fremgår det faktisk, hvis man ser på det politiregion for politiregion, at vi alle steder i landet allerede har iværksat masser af gode initiativer, også i SSP-regi. Det vil man altså kunne se ud af den rapport.

Så jeg synes, det er lidt forkert, hvis man forsøger at give et billede af, at der ikke sker noget. Tværtimod er det min opfattelse, at det sidste års tid, hvor kampen mod rockerne er blevet intensiveret ikke mindst takket være fagbevægelse, mange aktive borgmestre og selvfølgelig også politiet, har medført en meget stor interesse fra borgerne for indsatsen for at få stoppet rekrutteringen til rockerne over en bred front. Det fremgår også meget klart af den rapport, der er kommet fra Rigspolitichefen.

Jeg synes faktisk også, det er værd at få understreget, at mange politiregioner – jeg kunne

pege på politiregion 2 – er kommet så langt, at de har lavet hvidbøger og drejebøger til brug for andre kommuner om, hvad det er for unge mennesker, der bliver tiltrukket af rockermiljøet, hvad det er for en adfærd, der udspiller sig, og hvordan man kan se, at de er ved at begive sig ind i noget, der er noget skidt – det, de kalder risikoungdom. Man kan oprette anonyme telefonlinjer osv., osv. Der er masser af gode initiativer. Jeg synes, det er lidt synd for debatten i dag, at det meget kommer til at handle om mere økonomi og ikke så meget om masser af det spændende arbejde, der allerede er i gang.

Til fru Line Barfod, der sådan lidt retorisk indledte med at spørge, om rockerne nu virkelig er det største problem i Danmark, må jeg sige, at det er det største kriminalitetsproblem, der eksisterer. Det er der sådan set ikke rigtig nogen tvivl om. De står bag en meget, meget stor del af den organiserede kriminalitet, der bliver begået i Danmark. Det er selvfølgelig også derfor, at der er så mange i Folketinget, der er optaget af at gøre, hvad vi kan for at bekæmpe den form for organiserede kriminelle.

Afslutningsvis må jeg sige, at på trods af uenigheden er jeg glad for, at vi har haft debatten. Det vil jeg gerne takke Socialdemokratiet for, det synes jeg er prisværdigt. Om ikke andet så får vi jo rig mulighed for at diskutere tingene videre under første behandling af det lovforslag, der netop er fremsat.

Morten Bødskov (S):

Jeg vil også gerne takke for debatten. Jeg synes, den har været berettiget og til tider også god. Jeg er dog en smule skuffet over den immunitet, der er indtruffet over for faktuelle oplysninger, beviselige socialpolitiske sammenhænge og andet om bl.a. det forhold, at hvis man kommer fra dårlige opvækstkår med arbejdsløshed, sociale problemer, forældre på overførselsindkomst, er risikoen for at havne i kriminalitet større, end hvis man er opvokset i Nordsjælland med en guldsk i munden.

At man kan afvise sådan noget under en debat, der handler om forebyggelse, vidner jo om, at den debat, som man har haft i dag, ikke har været nok, og at vi måske skal fortsætte debatten om forebyggelse.

At det er vigtigt at fortsætte debatten om forebyggelse illustreres jo også af, at man fra regeringspartiernes side og til dels støttepartiets, Dansk Folkepartis, side, har endog meget svært ved at se, at det, man har gang i med den økono-

miske politik, hvor kommunerne bliver pålagt alvorlige besparelser, og hvor de skærer ned på deres sociale forebyggende arbejde, har en negativ effekt på mulighederne for at holde unge fra kriminalitet.

I Socialdemokratiet mener vi, at der skal være en stærkere indsats, når det handler om forebyggelse. Vi mener, at der er behov for at investere mere i det boligsociale arbejde og i byfornyelse. Vi mener, at udsatte folkeskoler skal have et løft, fordi det jo beviseligt er sådan, at hvis unge ikke får en uddannelse, er risikoen for, at de havner i kriminalitet større. Vi mener, at der er behov for, at SSP-samarbejdet styrkes. Der er kommuner, der skal op i gear.

Vi har efterspurgt klare signaler fra regeringens side, dem har vi ikke fået. Vi er klar til også at sætte hårdere ind med nærpolti, fordi det virker, hvis politi, sociale myndigheder og skoler samarbejder om de unge, der er ude i problemer. Så er risikoen for, at de ikke kommer det, faktisk også til stede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg må erkende, at vi har kaldt lidt for sent til afstemning, så jeg trækker den lige 2 minutter, inden vi går til afstemning.

Kl. 16.30

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 93 af Per Dalggaard (DF), Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) (se side 7980) vedtoges med 51 stemmer (V, DF og KF) mod 3 (EL og KRF); 41 (S, SF og RV) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 91 af Morten Bødskov (S), Anne Baastrup (SF) og Elisabeth Arnold (RV).

Forslag til vedtagelse nr. V 92 af Jann Sjursen (KRF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om at styrke borgernes retsstilling.

Af Line Barfod (EL) og Søren Søndergaard (EL). (Fremsat 28/2 2003).

Forslaget sættes til forhandling.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg må lige bede om lidt mere ro i salen.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Enhedslisten opfordrer regeringen til at udarbejde et lovforslag om borgernes retssikkerhed.

Forslaget omfatter i alt syv punkter, og de første fem punkter er fortrinsvis økonomiske punkter, idet de navnlig går ud på at afskaffe retsafgiften i civile sager og at foretage en væsentlig udvidelse af de statsfinansierede ordninger vedrørende retshjælp og fri proces.

De sidste to punkter vedrører spørgsmål, som ikke er rent økonomiske, nemlig bevisbyrdens fordeling i retssager mod det offentlige og oprettelse af en offentlig og gratis domsdatabase. Også her er det dog klart, at der er tale om forslag, som indirekte kan have meget betydelige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Indledningsvis vil jeg godt starte med at fastslå, at jeg er glad for den politiske interesse for den civile retspleje, som beslutningsforslaget er udtryk for.

Forslaget kommer i forlængelse af og overlapper også til dels de to andre beslutningsforslag, vi har under behandling i denne samling. Jeg tænker her på SF's forslag til folketingsbeslutning nr. B 25 om forbedring af mulighederne for at opnå fri proces og Enhedslistens eget forslag, B 66, om en forenklet inkassoprocess.

Som nævnt overlapper de tre beslutningsforslag i nogen grad hinanden, og de har alle det fælles mål at forbedre borgernes adgang til domstolene. Det er en målsætning, som regeringen fuldt ud deler, og derfor er hovedparten af de spørgsmål, som behandles i beslutningsforslaget, også allerede under overvejelse i Justitsministeriet.

Retsplejerådet forventes inden udgangen af året at afslutte en samlet gennemgang af alle de